

REGISTERED No. B. 155.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પુસ્તક ક્ર. ૩૯ થી.

અંક ૪ થી.

અનુક્રમણિકા.

→૦:૦:૦←

અંક ૪ થી.

સંવત ૧૯૭૮.

૧ વિષય વાસના (પદ) છગનલાલ નંદાનચંદ.	૧૦૩
૨ આદર્શ માતા (પદ) સુદરલાલ ડાહ્યાભાઈ.	૧૦૪
૩ બાળકને ઉપદેશ (પદ) નંદલાલ વનેચંદ.	૧૦૫
૪ સમકિતના દૃષ્ટિ બોલતું વિવરણ (સ. ક. વિ.)	૧૦૬
૫ કૈલ્યણનું સ્તવનો માટે ખાસ સૂચના.	૧૦૮
૬ પ્રભાસ ચિત્રકારના કામપરથી લેવાનો બોધ. (સ. ક. વિ.)	૧૦૯
૭ સમકિત, સમ્યક્ત્વ, સમ્યક્ દર્શન. (સ. ક. વિ.)	૧૦૯
૮ સંતોષ વગર ખરું સુખ કયા છે? (સ. ક. વિ.)	૧૧૦
૯ પ્રશ્નોત્તર (૧-૨)	૧૧૧
૧૦ શ્રી હિતાશિક્ષાના ગાયનું રહસ્ય.	૧૧૬
૧૧ રત્ન ફેંકી થયેલ પ્રસ્તાવાનું દષ્ટાંત.	૧૨૦
૧૨ વચનામૃતો [મહેતા માનશંકર મનુકચંદ.]	૧૨૧
૧૩ એક ચિત્ર પર લખેલા બે પત્રો (જ્ઞાન પિપાસુ)	૧૨૨
૧૪ પ્રસ્તાવિકા દુહા. સાર્થ. (ડાહ્યાભાઈ મનુકચંદ.)	૧૨૪
૧૫ શત્રુંજયપર મૂળનાથકની પૂજા તથા પુલ સંબંધી વિચારો. (અ. મા. કલકર્તા)	૧૨૭
૧૬ વચનામૃતો (જયંતીલાલ છપ્પીલદાસ)	૧૨૯
૧૭ સ્ફુટ નોંધ અને ચર્ચા.	૧૩૧
૧૮ પુસ્તકોની પહોંચ.	૧૩૨
૧૯ રિપોર્ટોની પહોંચ.	૧૩૩
૨૦ સુબોધ વ્યાખ્યાન. (અમીચંદ કરશનજી)	૧૩૫

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧-૮-૦

ફોન રૂ. ૦-૪-૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સંઘ.

ભાવનગર.

ભાવનગર-શારદાવિજય' પ્રી. પ્રેસમાં શ્રી. મહંલાલ લશ્કરભાઈએ છાપ્યું.

સિદ્ધિદાયક કૃતિસંગ્રહના આશીર્વાદ
પ્રાપ્ત થાય છે.

૧૧. નવોપાસ કરવાનું આશુચિ બીજી.

૧૨. અવિરતિ લાવવાનો કથા, લાખાંતર-વિભાગ ૨ નો.

૧૩. અવિરતિ પ્રાપ્તિ લાખાંતર, વિભાગ ૧ નો. આશુચિ બીજી.

૧૪. અવિરતિ લાવવાનું ગુરુપચરિત્ર લાખાંતર, વિભાગ ૨ નો. (આશુચિ બીજી.)

૧૫. અવિરતિ લાવવાનું પ્રાકૃત, સંસ્કૃત લખાંતર.

૧૬. અવિરતિ સૂત્ર ને શ્રમણસૂત્રાદિ, સંસ્કૃત લખાંતર, ગુરુપચરીત્ર નામ આધે.

(ચોલા વળતવા બહાર પડશે.)

૨. જામવા સદ્ બધે.

૭ શ્રી દિવસિકાના રાસનું સહસ્ય (જૈનધર્મપ્રકાશમાંથી)

૮ શ્રી સુભદ્રાજીવણી વિગેરે (નવી આવૃત્તિ)

૧. તૈયાર થાય છે.

૯ શ્રી હિમચંદ્રાચાર્ય ચરિત્ર.

૧૦ શ્રી લોચ પ્રજાંધ લાખાંતર.

૧૧ શ્રી પ્રકરણ ગુપ્તમાળા વિભાગ ૨ નો. (નાના નાના પ્રકરણો-સાથ.)

નવા દાખલ થયેલા ગ્રંથો.

લાઇફ ગ્રંથો.

૧ શ્રી લીલાધર નેમચંદ

પ્રભાસ — પાટણ.

૨ શ્રી જ્વરાજ મોતીચંદ

મુંબઈ

થયેલા ગ્રંથોના ગ્રંથો.

૩ શ્રી. મીશોવન અમરશી

લાવનગર.

૪ શ્રી ચીમનલાલ પ્રેમચંદ

"

૫ શ્રી. પરશોત્તમ જ્વરાજ

કચ્છ ભુવ.

શ્રી નયરકાર માહાત્મ્ય તથા કૂર્માપુત્ર ચરિત્ર.

લાખાંતર. (આવૃત્તિ બીજી.)

આ જાને કથા કે જે સંસ્કૃત ને પ્રાકૃત લાખાંતર છે, તેના લાખાંતર કરાવીને શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ પુ. ૩૫-૩૬ ની લેટ તરીકે આપવામાં આવેલ છે તે લેટ સહેવાથી કેટલાક સુધારા સાથે આ બીજી આવૃત્તિ બહાર પાડી છે. જાને વસ્તુ બહુ જ ઉપયોગી છે. વાંચવા લાયક છે. વાંચતાં કોઈની નિર્જનતા થાય તેમ છે. ધર્મને જો આના રાજેલ છે.

આ આવૃત્તિની ૫૦૦ નકલ આ શલામા મુળ્ય થા. કુદરસ્ત આણંદજીએ તેમની પ્રાકૃત ધર્મપત્રની બાઈ રૂપાલીના કોચાઈ રાજેલી છે તે બાઈ રૂપાલીઓને તેમજ જૈન સંસ્થાઓ વિગેરેને લેટ આપવાની છે. તેના મુલ્યને પણ સત્તા ૫૦૦ રૂપિયા. પોસ્ટેજ ભેદ આનો થોડલવે. —કોબતીરથ.

શ્રી

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

જં કલ્લે કાયવ્વં, તં અજ્જંચિય કરેહુ તુરમાણા ।
 વહુવિસ્સો હુ મુહુત્તો, માં અવરણં પડિસ્કેહ ॥ ૧ ॥
 “જે કાલે કરવું હોય (શુભ કાર્ય) તે આજે જ અને તે પણ
 ઉતાવળે કર, કારણકે એક મુહુર (જે ઘડી) પણ ઘણા
 વિધવાણું હોય છે, માટે જ્યારે મુઠ્ઠી પણ ખમીશ નહીં”
 (વિલંબ કરીશ નહીં.)

પુસ્તક ૩૬ મું.] અષાઢ-સંવત ૧૯૭૬. વીર સંવત ૨૪૧૬. [અંક ૪ થો.

વિષયવાસના.

(રચનાર-શાહ. છમનલાલ નહાનચંદ. નાણાવડી. વેજકપૂર.)

(પદ)

વિષયવાસના તજ તું પ્રાણી, વિષ હળાહળ બાણીરે;
 મનુષ્યજન્મ શિદ્ધ અંગે ગાળે, કરી લે કાંઈ કમાણીરે. વિષય ૧.
 પાંચ ઈન્દ્રિયના મેલીશ વિષયો, સદા કાળ તેં સેચારે;
 તોય ન તૂંત થયો તું પ્રાણી, પાશ બંધ જકડાયારે. વિષય ૨.
 દરણુ હાથી ઈત્યાદિક જીવો, ઈન્દ્રિયસુખમાં રાચીરે;
 વિષયવેદના દેહે વેઠી, મરણુ ગળુ લે બચીરે. વિષય ૩.
 દુતાશનમાં કાઠ હોમતાં, કદિ એ તૂંત ન થાતેરે;
 વિષયવાસના તેવી બણો, જ્યમ સેવો ત્યમ વાધેરે. વિષય ૪.
 વિષય સેવતાં લાગે સીકા, પરિણામે દુઃખદાયીરે;

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

અનન્દિ ધનના અભ્યાસે તું, સચ્ચી રહ્યો લખેટરે. વિષય૦ ૫.
 દુર્બલ એવો મનુષ્યજન્મ તે, વગર વિચારે હારેરે;
 દિવ્ય સુખને ભોગે ભોળા, અદ્ય સુખ શું ધારે. વિષય૦ ૬.
 પૂર્વ પુણ્યથી પ્રાપ્ત થઈ છે, સામગ્રી સુખકારીરે;
 પાછળથી પરતાવો થારો, જો તું જશે હારીરે. વિષય૦ ૭.
 ચાર ગતિમાં દ્વાર મોક્ષનું, સમજી લે આ કાર્યારે;
 સ્વાધી સુખ નીપજવા કાજે, ક્ષત્ર તું મોહ ને માયારે. વિષય૦ ૮.
 શાણો થઈ તું શિદ્ધ ગુમાવે, લાખેશો આ લડાવોરે;
 કરી કરી નહિં હાથે ચઢશે, અમૂલ્ય અવસર આવોરે. વિષય૦ ૯.
 વચન વીરનાં ઉરમાં ધારી, સફળ કરી લે ફેરોરે;
 અવગણના કરતાં તું હારીશ, નૌતમ નરલવ હીરોરે. વિષય૦ ૧૦.
 સાધુ સંત ને જ્ઞાની જનો સહુ, વિષયવાસના ત્યાગેરે;
 સમાગમ એવા સંત જનોનો, ધનનિશ્ચિત માગેરે. વિષય૦ ૧૧.

આદર્શ માતા.

કવાલી.

સુવાળા વેણુ ઉચ્ચારી, તનય તનયા જગાડે બે;
 સુણાવે નામ શ્રી વીરનું, જરી આદર્શ માતા એ. ૧
 દમન ઇન્દ્રિયો અર્થે, પચગ્ગાણો કરાવે બે;
 પ્રતિકમલું સામાયક વા, જરી આદર્શ માતા એ. ૨
 રમત રમવા રૂચિ રોકી, રસિક રટે રમ્ય રસનાએ;
 પ્રભુપૂજા ચૂકાવે નહીં, જરી આદર્શ માતા એ. ૩
 લાલ નહીં લાડમાં નિરખે, સહે સંતાન કેળવવા;
 રૂપ સંસ્કાર પાડે બે, જરી આદર્શ માતા એ. ૪
 લલિત સદ્ભાવના રેડે, વ્યસનથી વેગળા વારે;
 ન દે ચળવા સુસંગતિથી, જરી આદર્શ માતા એ. ૫
 હાથ બહુવિધ આત્માનાં, ભુંચી ઉન્નવળ બનાવે બે;
 સદા સદ્બોધ સીંચે બે, જરી આદર્શ માતા એ. ૬
 હમેશાં હોંશથી ઢળતાં, શીશુ શિર પેખી શુરચરણે;
 ઉરે ઉર્મિ ઉડે બેને, જરી આદર્શ માતા એ. ૭

ખાળે સે હિરણ્ય

૧૦૫

યાદ દે ઉચ્ચ જીવનના, સમી સાંજે રૂઝા નમુના,
 કામા ને શૌર્યના પાઠો, ખરી આદર્શ માતા એ. ૮
 ભાગ્યના ખેલ જાણીને, ઉદય થાતાં કુકર્મોની;
 ખબરે કજ સમભાવે, ખરી આદર્શ માતા એ. ૯
 ઇષ્ટ વીરધર્મની લાલી, દયાનાં કાર્ય કરવાને;
 શિશુ યોગ ધરે ઉદ્ધાસ, ખરી આદર્શ માતા એ. ૧૦
 શાખ નવ શ્યામ ધાવા દે, હૃદય નવ શાંતિ યોવા દે;
 જરી નવ અશ્રુ ખરવા દે, ખરી આદર્શ માતા એ. ૧૧
 હાનરો કોશ દૂર દેશે, પ્રભુ વીર તત્ત્વ રેલવવા;
 નયન રત્નો વિચરવા દે, ખરી વીરબાળ માતા એ. ૧૨
 “ સુંદર ”

વાઙ્મન ઉપદેશ.

“ તે જિનબાલક ધર્મ તમારો. ”

- | | | |
|-----------------------------|----------------------------|---|
| દાન દયા કરી દેહ દીપાવો, | દૂર કરો દીલ દુરમન દાવો; | |
| દીન દુઃખી જન દુઃખ નિવારો, | તે જિનબાલક ધર્મ તમારો. | ૧ |
| રંક અગ્રોલ અપંગ નિભાવો, | કીડી મકોડી હુણતી બચાવો; | |
| જીવ સમસ્તનું હિત વિચારો, | તે જિનબાલક ધર્મ તમારો. | ૨ |
| વેણુ કત્તી કડતું ન મુણાવો, | કોઈનું દીલ જરી નં દુભાવો; | |
| પંખી જનાવર તુચ્છ ન ધારો, | તે જિનબાલક ધર્મ તમારો. | ૩ |
| રોતું રીખાતું જઈ ઘર લાવો, | દ્રવ્ય ન હોય દયા બતલાવો; | |
| કર્મ રૂઝાં કરી પુણ્ય વધારો, | તે જિનબાલક ધર્મ તમારો. | ૪ |
| ગાચરમાં જઈ ઘાસ નંખાવો, | આશીષ દ્યો કરી પાણી પિયાવો; | |
| નાંખી કળુતરને ચણુ હારો, | તે જિનબાલક ધર્મ તમારો. | ૫ |
| આદરવી વરી વાંચનશાળા, | થાય પ્રભુ ઉરમાં અજવાળા; | |
| ખોલક પુસ્તકનેજ વધારો, | તે જિનબાલક ધર્મ તમારો. | ૬ |
| કલેશ કુસંપતણુ મૂળ કાપો, | શાંતિ અસેદ, ધરોઘર સ્થાપો; | |
| અંતરથી અભિમાન વિદારો, | તે જિનબાલક ધર્મ તમારો. | ૭ |
| ગુરુ વડીલ શિખામણુ મુણો, | સંઘરવા શિશુના પણુ મુણો; | |
| જીવન ઉત્તતિયે પગ ધારો, | તે જિનબાલક ધર્મ તમારો. | ૮ |
| સંયમ સત્ય દયા તપ જાણો, | ભક્તિ વિરાગ સ્વચિત્તે આણો; | |
| વસ્ત્રભ ધર્મ વણી પટ ધારો, | તે જિનબાલક ધર્મ તમારો. | ૯ |

સંગ્રાહક—દક્ષતન્ત્રી નંદલાલ વનેચંદ.

સમકિતના ૬૭ બોલનું બુદ્ધિગમ્ય થાય તેવું

→ સંક્ષિપ્ત વિવરણ. ←

(ચાર સદૃશ્યા)

૧ પરમાર્થ સંસ્તવ-સર્વજ્ઞભાષિત જીવ અજીવાદિક તત્ત્વોને જ્ઞાની ગુરૂનો યોગ પામી પરિશ્રમપૂર્વક યથામતિ સમજવાનો અને તેને યથાર્થ સત્ય માનવાનો પ્રયત્ન કરવો, એટલુંજ નહીં પણ વિવેકવટે ચાર તત્ત્વને આદરવા અને અસારને તજવાનો ખાપ કરવો.

૨ તત્ત્વજ્ઞ-તત્ત્વરસિક સાધુસેવા-પ્રવચનના બાણ, વૈરાગ્ય ભીના, શુદ્ધ પ્રરૂપક, સત્તત્રથીના ધારક સુગુરૂની સેવા-ઉપાસના શુદ્ધભાવે કરી આત્માને પાવન કરવો, જેથી આત્માના લવદુઃખનો અંત થાય.

૩ સર્વજ્ઞ-વીતરાગના પવિત્ર માર્ગને સ્વચ્છંદપણે ઉત્થાપી આપમતે અવળા ચાલનારા પાશ્વર્યાદિકનો રાગ યત્નપૂર્વક વર્જવો.

૪ હીણચારી, મિથ્યાત્વવાસિત, કુલિંગી જનોનો પરિચય સર્વથા તજવો. તેવાના રાગ-પ્રસંગથી આપણામાંના ગુણો પણ દૂષિત થવા પામે છે.

જાણ લિંગ-૧ ધર્મતત્ત્વ સાંભળવા અપૂર્વ ભાવ-ઉત્સાહ ધરવો, ૨ ધર્મ (જ્ઞાન-ક્રિયા)નો આદર કરવા અતિ ઘણી આહુના રાખવી, ૩ શુદ્ધ દેવ ગુરૂની સેવા ભક્તિ વિદ્યાસાધકની પરે પ્રભાદ રહિત કરવી.

દશવિધ વિનય-૧ અરિહંત ૨ સિદ્ધ, ૩ ઐશ્વર્ય-જિનપરિમા, ૪ ક્ષત્ર-સિદ્ધાન્ત, ૫ ક્ષમાદિક દશવિધ યતિધર્મ, ૬ સાધુ વર્ગ, ૭ ગચ્છનાયક ભાવઆચાર્ય, ૮ સૂત્રપાલક-ઉપાધ્યાય, ૯ પ્રવચન-સંઘ, અને ૧૦ સમકિતધારી, શાસન રક્ષક દેવાદિકનો-પાંચ પ્રકારે વિનય સાચવવો. ૧ ભક્તિ-સન્મુખ જલું, અજ્ઞાનાદિક આહાર નિર્દોષપણે આપવો અથવા ખીનું યથામિત કરવું. ૨ બહુ-માન-હૃદયમાં ભરે પ્રેમ-ગુણને દોષી પ્રમેદ ધરવો, ૩ ગુણવર્ણન-સ્તુતિ કીર્તન કરવાં, ૪ નજવા દોષ-અવગુણની ઉપેક્ષા કરવી, નિંદા-અવર્ણવાદથી દૂર રહેવું, ૫ મન વચન ક્રિયાથી કોઈ પ્રકારે પ્રતિષ્ઠા આચરણરૂપ આશાતનાથી સાવધાનપણે દૂર રહેવું. અનુકૂળ સેવા-ચાકરીનો લાભ લેવો.

ચાણુ શુદ્ધિ-મનશુદ્ધિ, વચનશુદ્ધિ અને કાયશુદ્ધિ રાખવી. ૧ શ્રી જિન અને જિનમત વગર ખીનું બધું જાડું છે એવી બુદ્ધિ રાખવી તે મન શુદ્ધિ. ૨ જિનભક્તિથીજ સહુ લડું થાય, ખીન કશાથી એવું લડું થઈ નજ શકે એવું કથન તે વચન શુદ્ધિ. ૩ શ્રી જિનદેવ વગર ખીન કોઈ દેવ દેવીને ગમે તેટલું કષ્ટ પડે તો પણ નમન કરવું નહીં, તે કાયશુદ્ધિ. અથવા શુદ્ધ દેવશુદ્ધિ કે ધર્મનું જ મનથી ધ્યાન-ચિન્તન કરવું, વચનથી સ્તુતિ-સ્તવના કરવી, અને કાચાથી વંદન-નમન કરવું તે મન વચન ક્રિયાની શુદ્ધિ બાણવી.

સમક્રિતા ૬૭ બોલતું બુદ્ધિગમ્ય ધાય તેવું સંક્ષિપ્ત વિવરણ.

૧૦૭

પાંચ દૂષણુ—શંકા, કંપા, વિતિગિચ્છા, પરમતની પ્રશંસા, મિથ્યામતિનો પરિચય. ૧ વીતરાગ સર્વજ્ઞનાં વચન એકાન્ત સત્ય અને હિતકર માનવાં—તેમાં લગારે શંકા ન કરવી. ૨ કંપા તે ખીલત કલ્પિત કુમતની વાંછા ન કરવી. ૩ ધર્મના ફળનો સંદેહ ન આણવો. ૪ મિથ્યામતિની પ્રશંસા ન કરવી, કેમકે ઉન્માર્ગીની સ્તુતિ કરવાથી ઉન્માર્ગની પુષ્ટિ ધાય. ૫ મિથ્યામતિથી સાવધાન પણે દૂર રહેવું—તેનો પરિચય તજવો.

આઠ પ્રભાવક—જેનાથી ધર્મ-શાસનની પ્રભાવના—ઉન્નતિ ધાય તે પ્રભાવક આઠ પ્રકારના કહ્યા છે. ૧ સકળ શ્રુત-શાસ્ત્ર અર્થના પારગામી, ૨ હૃદયગત સંશય છેદવા સમર્થ એવા ધર્મકથી-ઉપદેશક, ૩ મિથ્યાત્વીના વિદ્યામદને ગાળનાર તર્કવાદી, ૪ નિમિત્ત વાદી, ૫ દુષ્ટકર તપ-ક્રિયાકારી, ૬ વિદ્યા-મંત્રમાં કુશળ, ૭ અંજન યોગમાં સિદ્ધ, તથા ૮ મહાકવિપણે પ્રભાવક થવાય છે.

પાંચ ભૂષણુ—૧ દેવગુરુને વંદન અને ત્રત પરચખખાણ કરવામાં કુશળ-પણું. ૨ ગીતાથે ગુરુજનોની સેવા. ૩ દેવગુરુની ભકિતમાં તત્પરતા. ૪ ધર્મ-માર્ગમાં નિશ્ચળતા. ૫ ધર્મમાર્ગમાં અનેક જીવો જોડાય અને શાસનની અનુમોદના કરી પરિણામે સુખી થાય એવી પ્રભાવના.

પાંચ લક્ષણુ—૧ અપરાધી જીવનું મનથી પણ અનિષ્ટ નહીં ચિન્તવવા જેટલી મનની ઉદારતા (ક્ષમા-શાન્તિ-સહિષ્ણુતા). ૨ મોક્ષ સિવાય સ્વર્ગાદિક સુખને નહીંજેવા લેખવારૂપ સંયોગ ૩ સંસારના બંધનથી છુટવા ધર્મનું દ્રઢ આલંબન લેવા ખરી આદત અને સાંસારિક સુખને પુંડ દેવારૂપ નિવેદન. ૪ હુઃખી જનો પ્રત્યે યથાયોગ્ય-દ્રવ્ય ભાવ દયા (ધર્મહીનને ધર્મમાર્ગમાં જોડવા રૂપ ભાવ દયા) તથા ૫ સર્વજ્ઞ વીતરાગનાં વચનમાં પૂર્ણ આસ્થા.

છ આગાર—ભારે અપવાદ કારણે અન્યથા કરવું-વર્તાવું પડે તે આગાર અથવા છુટ ઓછી શક્તિવાળાને માટે લેખાય. સશકત સહનશીલ-સમર્થ ધર્માત્મા માટે એ છુટ કે આગાર હોય ન શકે. ૧ રાજના હુકમથી ધર્મવિરૂધ્ધ આચરણ અણકચ્છાએ કરવું પડે. ૨ સ્વજનાદિક સમુદાયના આગ્રહથી કરવું પડે. ૩ યૌરાદિકના બળાત્કારથી કરવું પડે. ૪ કુળદેવતાદિની કનડગતથી કરવું પડે. ૫ અટવી દુર્ભિક્ષાદિક પ્રસંગે જીવનનિર્વાહ માટે કંઈ કરવું પડે. તથા ૬ માતાપિતાદિક વડીલના આગ્રહથી કંઈ અન્યથા આચરણ કરવું પડે. તે અસ્પ સત્વવાળાને માટે ક્ષમ્ય ગણાય.

છ જયણુ—૧ મિથ્યાત્વી દેવગુરુને વંદન ન કરવું. ૨ નમન ન કરવું. ૩ કુશુરને દાન ન આપવું. ૪ અનુપ્રદાન-વારંવાર દાન ન આપવું. ૫ આલ્સ-વગર બોલાએ બોલવું અને ૬ સંભાષ-વારંવાર બોલવું તે મિથ્યાત્વી સાથે પ્રયોજન વિના ન કરવું.

૭ ભાવના—નીચેની છ ભાવનાથી સમકિત અધિક દ્રઢ થાય છે.

૧ સમકિત એ ચારિત્રરૂપી ધર્મ—વૃક્ષના મજબૂત મૂળરૂપ છે.

૨ „ શ્રુત ચારિત્ર રૂપી ધર્મ—નગરમાં પ્રવેશ કરવા દ્વારરૂપ છે.

૩ „ „ ધર્મ—પ્રાસાદ(મહેલ) નો મજબૂત પાયો છે.

૪ „ „ ધર્મ—જગતના આધારરૂપ છે.

૫ „ „ ધર્મ—રસને ટકાવી રાખવા પાત્રરૂપ છે.

૬ „ „ ધર્મ—રત્નોને સંઘરી રાખવા ભંડારરૂપ છે.

છ સ્થાન —૧ ચેતના લક્ષણુ છવ સહુ સચેતન પ્રાણી વર્ગમાં પ્રતીત થાય છે. ૨ જેમ બાળકને સ્તનપાનની વાસના પૂર્વ ભવના અભ્યાસથી થવા પામે છે તથા સુવર્ણના અનેક આભુષણોમાં સુવર્ણ નિલ્ય-અભંગ દીસે છે તેમ અનેક ગતિ-યોનિમાં જૂઠા જૂઠા દેહ ધારણ કરતા છતાં છવ આત્મા અભંગ કાયમ રહે છે. ૩ મિશ્ર્યાત્વ, કપાય ને અવિરતિ પ્રમુખ સામાન્ય વિશેષ બાંધ-હેતુઓવડે છવ નવાં નવાં કર્મ બાંધ્યા કરે છે. ૪ બાંધેલાં શુભાશુભ કર્મના ફળ-વિપાકને તે છવ યોતેજ વેદે-અનુભવે છે. ૫ ઉક્ત કર્મબાંધના કારણે રાગ દેવ મોહાદિકનો સર્વથા હાય થતાં છવનો મોહ થવા પામે છે. ૬ સંમ્યક્ દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર મોક્ષનો અમોઘ ઉપાય છે. તેનાવડે અનંત ભગ્ય આત્મા-ઓ સુખ થયા છે ને થઈ શકે છે. ઇતિશમ. (સ. સુ. ક.)

દેરાસરમાં, પ્રતિક્રમણમાં તેમજ તીર્થયાત્રા પ્રસંગે બોલાતા ચૈત્યવંદન અને સ્તવનો માટે ખાસ સૂચના..

ચૈત્યવંદન પરમાત્માની સ્તુતિ-સ્તવના-પ્રાર્થનાદિ નિમિત્તે ભાવપૂર્ણ તરીકે કરવામાં આવે છે. તેમાં બોલાતા ચૈત્યવંદન, સ્તવન અને સ્તુતિઓમાં માત્ર નાના-મોટાનોજ ભેદ છે. ત્રણેમાં ભાવ સરખો હોય છે. સ્તુતિ બોલાયતાએ એક ગાથાની, ચૈત્યવંદન ૩ ગાથાનું ને સ્તવન ૫-૭-૬ ગાથાનું હોય છે. આની ભાષા પ્રાયે સુજસતી હોવા છતાં (કવચિતજ કોઈ સંસ્કૃત બોલે છે) તેનો અર્થ સમજ્યા વિના બોલવાથી તેમાં પરમાત્માની સ્તુતિને બદલે વખતપર નિંદા થઈ જાય છે. જો કે ભાષણો ભાવ તેવો હોતો નથી. તો પણ જે શીળ્યા હૃદયે તેનો અર્થ તેના જાણનાર પાસે અવશ્ય સમજવાની ખાસ સૂચના કરવામાં આવે છે. આ સંજોગમાં વિશેષ બીજે પ્રસંગે લખણું હાલ આટલું જણ છે.

પ્રભાસ ચિત્રકારના કામપરથી લેવાનો બોધ.

૧૦૬

પ્રભાસ ચિત્રકારના કામપરથી લેવાનો બોધ.

સાકેતપરના પ્રતાપી રાજા મહાબલે એક સલામંડપ તૈયાર કરાવી તેમાં ઉત્તમ ચિત્રકામ કરવા વિમળ અને પ્રભાસ નામના બે ચિત્રકારોને બોલાવી જમીન સુપ્રત કીધી. તેમને સુપ્રત કરેલ ભાગમાં તેઓ સ્પર્ધાથી કામ કરવા લાગ્યા. છ માસ થયા બાદ થયેલું ચિત્રકામ જોવા રાજાની ઇચ્છા થઈ. વિમળે તૈયાર કરેલ ચિત્રકામથી પ્રસન્ન થઈ, રાજા પ્રભાસનું ચિત્રકામ જોવા આવ્યો. અત્યાર સુધી પ્રભાસ ફક્ત ભૂમિ-શુદ્ધિ કરવાનોજ પ્રયત્ન કરી રહ્યો હતો. વચમાં રાખેલો પડદો દૂર કરતાં સામે આળેખેલાં ચિત્રોનાં પ્રતિબિંબો તેમાં પડતાં તે અધિક શોભવા લાગ્યા. તેનું ખડું કારણ આટલો બધો વખત ભૂમિશુદ્ધિ કરવામાંજ ગાળેલો બહુ સમય અધિક પ્રસન્ન થયો, અને તેમને યથાથોગ્ય સંતોષી સ્વસ્થાને ગયો. સારબોધ-પ્રભાસની પેરે આત્મભૂમિનું શોધન કરવા આત્માર્થી જનોએ ખાસ લક્ષ્ય રાખવું ઘટે છે. હૃદયશુદ્ધિ-ચિત્તશુદ્ધિ કર્યાથીજ ખરે વાસ્તવિક ધર્મ-રંગ કરી પરિણમી શકે છે, અને ખરેખરી શાન્તિ અનુભવી શકાય છે. તે સિવાય ઉપર ઉપરથી કરેલી ધર્મકરણી સફળ થઈ શકતી નથી. ભય-ચંચળતા-ચપળતા બેદ અને અરૂચિ પ્રમુખ દોષ-મળ તજવાથી અને સત્સંગ સજ્જવાથી આત્મા નિર્મળ થઈ શકે છે. ઇતિશમ. (સ. સુ. ક.)

સમકિત, સમ્યક્ત્વ અથવા સમ્યગ્ દર્શન.

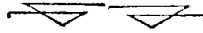
તત્વાર્થ—સર્વજ્ઞ કથિત ભાવને યથાર્થ માનવા (જાણવા અને આદરવા બનતો ખપ કરવા) રૂપ સમકિત હરેક મોક્ષાર્થી ભવ્ય આત્માએ અમૂલ્ય ચિન્તામણિ રત્નની જેમ ચત્તથી સેવન કરવા થોગ્ય છે.

સર્વથા રાગ દ્રેષ અને મોહ વર્જિત, નિર્મળ જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્ર-ધારી તથા અનંતી શક્તિ પ્રાપ્ત થયેલ પરમાત્મા સર્વજ્ઞ કહેવાય છે. રાયરંકને લેદ ભાવ સહિત જે એકાન્ત ક્ષિતકારી ઉપદેશ આપે છે તેવા શુદ્ધ દેવ ગુરૂ ઉપર સંપૂર્ણ શ્રદ્ધા-વિશ્વાસ રાખી તેમણે બોધેલા સત્ય-હિતમાર્ગને યથાશક્તિ સેવવા પ્રમાદ સહિત પ્રયત્ન કરતા રહેવાથી સમકિતની પ્રાપ્તિ, રક્ષા અને પુષ્ટિ થવા પામે છે.

સમકિત સહિત કરતી ધર્મકરણી મોક્ષદાયક બને છે. અજ્ઞાન, સંશય ને વિપરીત શ્રદ્ધારૂપ મિથ્યાત્વ દોષ તજવાથીજ નિર્મળ સમ્યક્ત્વ શુભ પ્રગટે છે. હૃદયને અગૃહ્ય સ્ત્રીજ પુન્યયોગે ને પ્રયત્નયોગે પામી તેને સાવધાન-તાથી સાચવવામાં આવે તોજ તે ટકી રહે છે, અન્યથા તેને અંગળી ધઈ જતાં વાર લાગતી નથી. સમકિતને સાચવવા માટે ભારે કાળજી રાખવી ઘટે છે. સમકિતના હજી બાલથી તે સિદ્ધ થઈ શકે છે. ઇતિશમ. (સ. સુ. ક.)

સંતોષ વગર ખડું સુખ ક્યાં છે ?

અતિ લોભજ પાપવું-દુઃખનું મૂળ છે.



હવે જેમ જેમ લાભ મળતો જાય છે, તેમ તેમ લોભ વધતો જાય છે. લોભનો શેલ રહેતો નથી; તેથી તે બાપડો ગમે તેટલો લાભ મળ્યો હોય છતાં લોભ-અસંતોષવશ દુઃખીજ થાય છે. તે ઉપર મમ્મણાદિકના દાખલા શાસ્ત્ર પ્રસિધ્ધ મથાહુર છે. વળી તેનો ઘણે ભાગે સહુ કોઈને અનુભવ થઈ શકે છે. દુનિયામાં ખાસ ગવાય છે કે ‘સંતોષી નર સદા સુખી’ તે સાવ સાચું છે. પુણિયા શ્રાવકનું દ્રષ્ટાન્ત તે માટે મથાહુર છે. તેમજ જે કોઈ ભવ્યાત્મા તે સદ્ભાગી શ્રાવકનું યથાશક્તિ અનુકરણ કરી સાવચેતપણે સ્વપરિણિત સાધી સ્વમાનવભવ સફળ કરે છે, તેને લોકો પ્રગટપણે ગૃહમાન આપી નવાજે છે.

ગમે તેટલા ધન-ધાન્યથી અગ્નિ જેમ ધરાતો નથી અને ગમે તેટલી નદીઓના પ્રવાહથી સમુદ્ર જેમ પૂરાતો નથી, તેમ ગમે તેટલા દ્રવ્યની પ્રાપ્તિથી લોભાંધ હવડું મન શાન્ત થતું નથી. લોભાંધ હવ લોભવશ કંઈક વળતું હવડું લેખમ ખેડે છે અને દુઃખી દુઃખી થઈ જાય છે. લોકમાં ભારે અપવાદ પામે છે અને દુર્વાસના-માડા અધ્યવસાયમાંજ મરી નરકાદિક નીચ ગતિમાં જાય છે. એ રીતે લોભાંધ બની અસંતોષવશ દુર્લભ મનુષ્યજન્માદિક ઉત્તમ સામગ્રી હારી જઈ દુઃખી દુઃખી થઈ જાય છે. આવી અધમ સ્થિતિ સ્વચ્છંદતાથી થવા ન પામે તે માટે સહુએ સાવધાન રહેવું જોઈએ. માણસે સમજવું જોઈએ કે ગમે તેટલું ધન પ્રમુખ સંગ્રહી એકદુન કરીશ પણ અતે તે અહીંજ અનામત મૂકી ખાલી હાથે જવું પડશે, તેથી પૂર્વપુન્યયોગે પ્રાપ્ત થયેલ ધનાદિક ઉપર નકામી મમતા નહીં રાખતાં યથાસ્થાને તેને સદ્વ્યય કરીને હાથ ધરવા ઘટે છે.

જેની પાસે લાંબું ધન ન હોય છતાં સંતોષવૃત્તિ હોય તેણે તો પુણિયા શ્રાવકની પેરે અને તેટલું ધર્મ-ધન કમાવાને કરીબદ્ધ રહેવું જોઈએ, કેમકે ધર્મ-ધનજ ખડું ધન છે અને તે ભવાંતર જતાં કામે આવે છે. નકામી હાથેચોય કરી અનેક પાપાચરણ સેવીને ભવિષ્ય બગાડવું નહીં. તેથીજ કહ્યું છે કે ‘પપા પાપ ન કીછો, પુન્ય કિયું સો વાર.’ શરીર ઉપર મગ લેખીને સ્નાન કરતા કરતાં મગ નજ લેખવા સોગચો આરો છે. એ ન્યાયે સંતોષી નર સદા સુખી છે. ઇતિથમ્

(સ. સુ. ક.)



પ્રશ્નોત્તર.

૧ પ્રશ્ન—રાવણે અષ્ટાપદજી ઉપર તીર્થંકરગોત્ર બાંધ્યું છે. અને તીર્થંકર-ગોત્ર બાંધવાવાળાને ક્ષાયિક સમકિત હોવું જોઈએ. તો ક્ષાયિક સમકિતવાળો રાવણ ચોથી નરકે કેમ ગયો ? ક્ષાયિક સમકિતવાળો ચોથી નરકે જાય અને ચોથી નરકના નીકળ્યા તીર્થંકર થાય ?

ઉત્તર—રાવણે તીર્થંકર નામકર્મનો અષ્ટાપદજી ઉપર નિકાચિત બાંધ કર્યો નથી. તે તો ત્રીજે ભવેજ થાય છે. તીર્થંકર નામકર્મ બાંધનારને ક્ષાયિક સમકિત જોઈએ એવો નિર્ધાર નથી, તેમજ ક્ષાયિક સમકિતી ચોથી નરકે ન જાય એવો પણ નિયમ નથી. કારણકે આયુ સમકિત પામ્યા અગાઉનું બાંધેલું હોય છે. ચોથી નરકના નીકળ્યા સામાન્ય કેવળી થઈ શકે છે, તીર્થંકર થઈ શક્તા નથી, પણ રાવણ ત્યાંથી નીકળીને કેટલાક ભવ કરશે, અને પછી તીર્થંકર નામકર્મ નીકાચિત કરશે.

૨ પ્રશ્ન—સ્થાનકવાસી ને તેરાપંથીઓ સ્નાન કર્યા શિવાય ને અશુદ્ધ વસ્ત્ર ધારણ કરી સામાયિક કરે છે તે થઈ શકે ?

ઉત્તર—સામાયિકમાં સ્નાન કરવાની જરૂર નથી પણ શરીરનો કોઈ ભાગ અપવિત્ર થયો હોય તો તે શુદ્ધ કરી શુદ્ધ વસ્ત્રો પહેરી સામાયિક કરવું.

૩ પ્રશ્ન—સ્નાન કરીને સામાયિક કરવાવાળાનું શરીર વસ્ત્ર કે કેશ વિગેરે કાચા પાણીવાળા હોય તો સામાયિક થઈ શકે ?

ઉત્તર—શરીર, વસ્ત્ર ને કેશાદિ નિર્જળ-કોરાં કર્યા પછીજ સામાયિક થઈ શકે.

૪ પ્રશ્ન—નારદજી ચરમશરીરી કહેવાય છે તો શું બધા નારદ તેજ ભવમાં મોક્ષે ગયા છે ?

ઉત્તર—બધા નારદ ચરમશરીરી નથી. કેટલાક મોક્ષે ગયા છે ને કેટલાક દેવલોકે ગયા છે.

૫ પ્રશ્ન—ચોથા આરામાં નાનામાં નાના કેટલા વર્ષવાળાએ દીક્ષા લીધી છે અને વર્તમાન કાળે કેટલા વર્ષનો બાળક દીક્ષાને અધિકારી થઈ શકે ?

ઉત્તર—ચોથા આરામાં અયમત્તા મુનિને છ વર્ષની વયમાં દીક્ષા આપી છે પણ દીક્ષાના અધિકારી તો તે કાળે ને આજે ૮ વર્ષના થયા પછીજ શાસ્ત્રમાં કહ્યા છે. વત્રસ્વામીને તથા હેમચંદ્રાચાર્યને પણ ઓછી વયે દીક્ષા આપેલ છે.

૬ પ્રશ્ન—નમુસ્થુળમાં સરણદયાળું પછી જીવદયાળું અને ધમ્મવરચા-ઉરંતચક્રવટીળું પછી બીજે પાઠ તેરાપંથીઓ કહે છે તે ઠીક છે ?

ઉત્તર—એવો પાઠ કલ્પસૂત્રમાં આવે છે પણ આપણે આવશ્યકાદિ કિ-

૧૧૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

યામાં તો આવશ્યકમાં કહ્યું પ્રમાણેજ પાઠ બોલવાનો છે.

૭ પ્રશ્ન—નમુચુણુંમાં છેલી ગાથા જેઝ ઝંડયા સિદ્ધા કહેવામાં આવે છે તે ક્યાંની છે ? તેરાપંથીઓ તે ગાથા કહેતા નથી.

ઉત્તર—એ ગાથા શ્રુતપરપરાથી કહેવાય છે. ક્ષેપક છે. આપણે અવશ્ય કહેવાની છે. તેમાં દ્રવ્યજિનને નમસ્કાર છે.

(૨)

પ્રશ્ન ૧—ધાતુની તથા આરસની પરિકરવાળી પ્રતિમાઓની બંને બાજુ બે કાયોત્સર્ગ મુદ્રાએ ને બે પર્યાકાસને મૂર્તિઓ હોય છે તે કોની હોય છે ? અને તે સિવાય ઉપરનીચે અને બાજુ ઉપરખીજું જે જે હોય છે તે શું છે ?

ઉત્તર—બે કાયોત્સર્ગ મુદ્રાવાળી ને બે પર્યાકાસનવાળી નાની જે મૂર્તિઓ હોય છે તે મૂળનાયકજના નામનીજ હોય છે. એટલે મૂળ બિંબ જે નામના હોય તે નામનાજ પાંચ બિંબ હોય છે. માત્ર ઋષભદેવજની મૂર્તિમાં (કેટલીકમાં) બે બાજુની કાયોત્સર્ગ મુદ્રાવાળી પ્રતિમાઓ નામિ વિનમિની હોય છે.

આ પાંચ મૂર્તિ સિવાય નીચેના ભાગમાં મધ્યમાં તે પ્રભુની શાસનદેવીની મૂર્તિ હોય છે. ઉપરાંત નવગ્રહની મૂર્તિઓ હોય છે, અને ખીજી હસ્તિ વિગેરેની આકૃતિવાળી દેવમૂર્તિઓ હોય છે. ઉપરના ભાગમાં આઠ પ્રાતિહાર્યોની ગોઠવણ હોય છે. તેમાં કોઈકમાં વધારે હોય છે, કોઈકમાં ઓછું હોય છે, એક સરખું હોતું નથી.

પ્રશ્ન ૨—અષ્ટ માંગજિક તે શું છે ? તે શાનાં ચિન્હ છે અને શું સૂચવે છે ?

ઉત્તર—એ આઠે લૌકિકમાં ગણાતા માંગજિક પદાર્થો છે. તેને પ્રભુની આગળ ધરવાના—આજેખવાના છે. તે મંગળના સૂચક છે. બધા ન આવડે તો તેઓ પૈછી સ્વસ્તિક ને નંદાવર્ત આજેખે છે.

પ્રશ્ન ૩—નવકારવાળીના ૧૦૮ મણકા (પારા) હોય છે તે શું સૂચવે છે ? અને તે ગણવાથી શું લાભ થાય ?

ઉત્તર— નવકારવાળીના ૧૦૮ પારા પંચ પરમેષ્ઠિના ૧૦૮ ગુણો સૂચવે છે. (અરિહંતના ૧૨, સિદ્ધના ૮, આચાર્યના ૩૬, ઉપાધ્યાયના ૨૫, સાધુના ૨૭) એ ૧૦૮ પારા નવકારના એકેક પદવડે અથવા આખા નવકારવડે ગણવામાં આવે છે. સંખ્યાનું સ્મરણ રહેવા માટે એ ઉપયોગી છે. ચિત્તની સ્થિરતામાં સાધન-ભૂત છે; અને એ પ્રમાણે નવકારસિવાય ખીજા સ્તોત્ર ને મંત્રાદિક પણ ગણવામાં આવે છે. તેમાં રહેલી ૧૦૮ ની સંખ્યા શ્રેષ્ઠ ગણાય છે. નવકારવાળી ગણવાના કૃણ આશ્રી તો શ્રાદ્ધવિધિ, હિંતશિક્ષાના રાસ વિગેરેમાં ઘણું વિસ્તૃત કથન છે.

પ્રશ્ન ૪—સવારે દેરાસરમાં પ્રભુપૂજન કર્યા પછી પ્રથમ ચેત્યવંદન કરવું ? નવકારવાળી ગણત્રી કે ધ્યાન કરવું ?

ઉત્તર—પ્રભુની દ્રવ્યપૂજા કર્યા પછી ભાવપૂજા કરવીજ જોઈએ. ઉપરની ત્રણે બાબતોનો ભાવપૂજામાં સમાવેશ છે. નવકારવાળી ગણુવી એ ધ્યાનનોજ પ્રકાર છે. ધ્યાન કરવું હોય તો પ્રથમ કરવું, નવકારવાળી પણ પ્રથમ ગણુવી, પછી ચૈત્યવંદન કરવું. આ ક્રમ ઠીક લાગે છે. ચૈત્યવંદન કર્યા પછી વધારે કાચોત્સર્ગ કરવો હોય તો કરે.

પ્રશ્ન ૫—પ્રભુની સમિપે અક્ષતવડે સ્વસ્તિક કરવો, ત્રણ ઢગલી કરવી અને તેની આગળ અર્ધઅંદ્રાકાર કરવામાં આવે છે તેની મતલબ શું છે ?

ઉત્તર—આર પાંખડીવાળો સ્વસ્તિક આર ગતિ સૂચક છે, તેને ફર કરી, ત્રણ રતન (જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર) મેળવવા રૂપ ત્રણ ઢગલી કરી, સિદ્ધસ્થાન પ્રાપ્ત કરવા માટે અર્ધઅંદ્રાકૃતિવાળી સિદ્ધશિલા કરવી અને તેની ઉપર થોડા ચોખ્ખા મૂકી સિદ્ધ બતાવવા. એટલે કે પ્રભુ પાસે આર ગતિને નિવારી જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્રની પ્રાપ્તિ સાથે મોક્ષમાર્ગની માગણી કરવા માટે એ કરવું.

પ્રશ્ન ૬—કેટલીક જગ્યાએ પ્રભુ પાસે નૈવેદ્ય તરીકે શેટલી, દાળ, ભાત, શાક વિગેરે તમામ રસવતિ ધરાવવામાં આવે છે તે યોગ્ય છે ?

ઉત્તર—ઘણું કરીને ઘર દેરાસરમાં આવી રીતે ધરવામાં આવે છે. મુખ્ય મંદિરમાં પણ પ્રતિષ્ઠાદિ પ્રસંગે અમુક અવસરે ધરાય છે. એ પ્રમાણે ધરવામાં અયોગ્યપણું નથી, પરંતુ એવી પ્રવૃત્તિ વૈષ્ણવોમાં વિશેષ હોવાથી દેરાસરોમાં પકવાનરૂપ નૈવેદ્ય ધરવાનીજ પ્રવૃત્તિ રાખેલી છે.

પ્રશ્ન ૭—શ્રાવકને પ્રતિક્રમણ કરતાં કટાસણું વાપરવાની ખાસ જરૂર છે? કટાસણું એ શબ્દનો અર્થ શું છે ?

ઉત્તર—ઉભા ઉભા વિધિપૂર્વક પ્રતિક્રમણ કરનાર માટે કટાસણાની જરૂર નથી. મુખ્ય ઉપગરણ મુકુપત્તિ ને ચરવળો એ જોઈ છે. પરંતુ પ્રમાદવશ પડેલા જીવો બોળો ભાગે બેસીને પડિક્રમણ કરતા હોવાથી કટાસણું આવશ્યક થઈ પડ્યું છે અને ચારવળો ભૂલી જવાયો છે. કોઈકના હાથમાંજ તે દેખાય છે.

કટાસણું એટલે કટ્યાસન—કટીવડે બેસવાનું સાધન એ અર્થ છે.

પ્રશ્ન ૮—અંગણુહણા ત્રણજ કરવા, વધારે ઓછા નહીં, એનું કાંઈ ખાસ કારણ છે ?

ઉત્તર—એક અંગણુહણું કરવાથી પ્રતિમા બરાબર સાફ થાય નહીં, કારણ કે તે તો ભીનું થઈ જાય એટલે બીજાની જરૂર છે. ત્રીજું તો ભૂલેચુકયે કોઈ જગ્યાએ ભીનાશ રહી ગઈ હોય તો તેના નિચારણું માટે છે. તેમજ એક સરખી પ્રવૃત્તિ રખાવવા માટે છે, બીજું કાંઈ ખાસ કારણ નથી.

૧૧૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પ્રશ્ન ૯ — ઉપાશ્રયમાં આવેલા જ્ઞાનખાતાના પૈસામાંથી વિદ્યાર્થીઓને પુસ્તકો તથા રૂપીઆ ઇનામ તરીકે આપી શકાય કે નહીં? શું તે પૈસા સાધુના નિમિત્તમાં વપરાય?

ઉત્તર—ઉપાશ્રયમાં જ્ઞાનખાતાના આવેલા પૈસા જ્ઞાનના નિમિત્તમાં વપરાય. તેના ધાર્મિક પુસ્તકો ખરીદ કરીને વિદ્યાર્થીઓને ભણવામાં અપાય, પણ તે પુસ્તકો રાખવા ન અપાય, કેમકે તેનો વખતે દુરઉપયોગ થાય. ઇનામમાં તે રકમ ન અપાય પણ માસ્તર કે શાસ્ત્રી-પંડિતને તે પૈસામાંથી પગાર આપી અભ્યાસ કરાવાય.

તે પૈસા સાધુ સાધ્વીના નિમિત્તમાં વપરાય એમ નહીં, પણ તે પૈસાથી પુસ્તકો ખરીદ થાય, લખાવાય, પુસ્તકોના ઉપગરણો કરાવાય, સાધુ સાધ્વીને ભણાવવા માટે શાસ્ત્રી રાખી તેને તેમાંથી પગાર અપાય. કલ્યાદિ કાર્યમાં વાપરી શકાય.

પ્રશ્ન ૧૦—ઉપાશ્રયના અંગના જ્ઞાનખાતાના પૈસા જૈનભોડીંગોના વિદ્યાર્થીઓના ઉપયોગમાટે વાપરી શકાય કે નહીં?

ઉત્તર—વાપરી ન શકાય.

પ્રશ્ન ૧૧—વ્યાખ્યાન પ્રસંગે મધ્યમાં ગહુંળી ગાવામાં આવે છે અને ગહુંળી કરવામાં આવે છે તે શબ્દનો અર્થ શું છે?

ઉત્તર—દેવ ગુરૂ પાસે સ્વસ્તિકાદિ કરવામાં ચોખા સાથે અથવા એકલા ગહું પણ અગાઉ વપરાતા હશે તેથી તે ગહુંવટે કરતા સ્વસ્તિકને ગહુંળી કરવાનું કહેવાય છે. અને તે વખતે ગુરૂભક્તિસૂચક કરતા ગાનને ગહુંળી બોલ્યાનું કહેવાય છે. હાલમાં પણ ગહું વાપરવાની પ્રવૃત્તિ વૈષ્ણવાદિકમાં છે, આપણે ખીલકુલ બંધ કરેલ છે.

પ્રશ્ન ૧૨—દેવપૂજા વિગેરે પ્રસંગે બોલાતા ધીનો ભાવ કેટલીક જગ્યાએ રૂપ) મળુના હોય છે અને તેથી ઉતરતા કેટલીક જગ્યાએ રૂઢ) રૂઢા રૂઢા ને છેવટે રૂપા સુધી છે. તે પ્રમાણે ભાવ રાખવાનું કાંઈ ખાસ કારણ છે?

ઉત્તર—અમારી માન્યતા પ્રમાણે તો જે વખતે મુરતવંતા ધીનો ભાવજ મળુ ૧નો રૂઢ-પ હોતો તે વખતના એ ભાવ ઠરાવેલા છે. ત્યારપછી મુરતવંતા ધીના ભાવ વધી ગયા છતાં બોલનારાનો ઉત્સાહ વધે વિગેરે કારણસર દેરાસરમાં ને ઉપાશ્રયમાં પ્રથમના ભાવજ ચાલુ રાખ્યા છે, તેમાં વધારો કરેલો નથી.

પ્રશ્ન ૧૩—દેરાસરોમાં ઘંટો વગાડાય છે તેનું શું પ્રયોજન છે? તે શું સૂચવે છે?

ઉત્તર—એ માંગણિક ધ્વનિ છે અને તે જૈનશાસનના જયની ઉદ્ઘોષણ સૂચવે છે.

પ્રશ્ન ૧૪—દેરાસરમાં પૂજા કરવા આવનારા બંધુઓ પૈકી કેટલાક પોતે ચાંડોલા કર્યા અગાઉ દર્પણ પ્રભુને ખતાવી આવે છે તેનું શું કારણ?

પ્રશ્નોત્તર.

૧૧૫

ઉત્તર—કાચમાં પોતે પહેલું મોડું ન જોવું એટલા વિવેક સૂચવવા માટે પ્રભુ સામે બતાવી આવે છે, બીજું કારણ નથી. અને તેમ કરવાની ખાસ જરૂર નથી.

પ્રશ્ન ૧૫—પૂજન કરનારા પૈકી કેટલાક પોતાના કપાળમાં ગોળ તિલક કરે છે, કેટલાક બદામ જેવું ઉભું કરે છે, તેમાં બરાબર કયું ?

ઉત્તર—ભગવંતની આજ્ઞા માથે ચડાવવાનું—સ્વીકારવાનું એ ચિન્હ છે; તેથી ગોળ કરે કે લાંબું કરે બંનેમાં વાંધા જેવું જણાતું નથી.

એ પ્રસંગે પોતાને શરીરે ચાર તિલક—કપાળે, ગળે, હૃદયે ને નાભીએ એમ કરવાના છે. તેથી વધારે ન કરવાં.

પ્રશ્ન ૧૬—પાર્શ્વનાથની પ્રતિમા ઉપર કોઈ પ્રતિમાને પાંચ ફણાનું ચિન્હ હોય છે, કોઈ પ્રતિમાને સાત ફણાનું ચિન્હ હોય છે અને કોઈ પ્રતિમાને ત્રણ ફણાનું ચિન્હ હોય છે, તેનું કાંઈ વિશેષ કારણ છે ?

ઉત્તર—પાર્શ્વનાથપ્રભુને હ્રસ્વસ્થાવસ્થામાં ધરણેંદ્ર સર્પના રૂપે માથે ફણાની છાયા કરીને રહ્યા હતા, તેની નિશાની તરીકે ફણા કરવામાં આવે છે, તેમાં ત્રણ, પાંચ, સાત કે નવ કરવા તે કારીગરના અથવા પ્રતિમાજી કરાવનારનાં મન ઉપર આધાર છે. તે સંજ્ઞાનું કાંઈ ખાસ કારણ નથી. ૧૦૮ અને ૧૦૦૮ ફણા કરેલા પણ હોય છે.

પ્રશ્ન ૧૭—દરેક પ્રભુના લાંછનો અથવા ચિન્હો જે કહેવામાં આવે છે તે શું સૂચવે છે ? અને એ લાંછનો પસંદ કરવાનું કાંઈ કારણ છે ?

ઉત્તર—એ ચિન્હો ખાસ કાંઈ સૂચવતાં નથી, તેમ એની પસંદગી કરવામાં આવેલ હોતી નથી. એ તો સ્વાભાવિક તીર્થકરોના સાથળમાં ચિન્હ હોય છે. તે જુદા જુદા તીર્થકરોની મૂર્તિ યોગળવા માટે નીચેના આસનવાળા ભાગના મધ્યમાં કોતરવામાં આવે છે.

પ્રશ્ન ૧૮—દેરાસરમાં સ્નાત્ર લણાવવા તેમજ મહોત્સવ કરવા માટે ત્રણ બાજેઠ મૂકીને ઉપર સિંહાસન પધરાવવામાં આવે છે તેનું શું કારણ ?

ઉત્તર—ભગવંતના સમવસરણમાં એક બીજા ઉપર ત્રણ ગઢ હતા અને ત્રીજા ગઢના મધ્યમાં સિંહાસન ઉપર પ્રભુ બીરાજતા હતા. તેની નિશાની તરીકે ત્રણ બાજેઠ મૂકવામાં આવે છે અને તેની ઉપર સિંહાસન પધરાવવામાં આવે છે.

પ્રશ્ન ૧૯—પ્રભુની સામે આરતી ને મંગળદીવો ઉતારવામાં આવે છે તેનો અધિકાર મૂળ સૂત્રોમાં કે પંચાંગી વિગરેમાં છે કે વૈષ્ણવાદિકનું જોઈને દેખાદેખીએ કરવામાં આવે છે ?

ઉત્તર—આરતી ને મંગળદીવાનો અધિકાર ગ્રંથોમાં તો અનેક જગ્યા છે. સૂત્ર પૈકી ભગવતી સૂર્ણીમાં છે. ઘણેખરે ભાગે તે દીપક પૂજનોગ એક પ્રકારાંતર છે.

પ્રશ્ન ૨૦—આરતીમાં ત્રણ પાંચ કે સાત હીવા કરવામાં આવે છે તેનું કાંઈ ખાસ કારણ છે ? અને મંગળહીવામાં એકજ હીવો કરાય છે તેનું કાંઈ કારણ છે ? કેટલીક આરતી ૧૦૮ હીવાવાળી હોય છે તેનું કાંઈ કારણ છે ? આરતી શબ્દનો અર્થ શું છે અને તે શામાટે ઉતારવામાં આવે છે ? કેટલીએક જગ્યાએ પાંચવાર આરતી ઉતારવામાં આવે છે, ઘણી જગ્યાએ તો એક વારજ ઉતારાય છે, તેનું કારણ શું છે ?

ઉત્તર—ત્રણ, સાત, પાંચ, નવ કે ૧૦૮ હીવા આરતીમાં કરવાનું કાંઈ ખાસ કારણ નથી. માત્ર તેમાં ભક્તિની વિશેષતાજ દેખાય છે. તીર્થસ્થાને આવતા યાત્રાળુઓમાં ભક્તિ વિશેષ હોવાથી તીર્થસ્થળોમાં પૂજનતા ધીની ઉછામણી વધારવા નિમિત્તે કોઈ કોઈ તીર્થે પાંચવાર આરતી ઉતારાવામાં આવે છે. આરતી શબ્દ સંસ્કૃત આર્તિનો અપભ્રંશ જણાય છે. તેની મતલબ આર્તિ એટલે પીડા દૂર કરવી તે છે. પરમાત્માની તો આર્તિ નાશ પામેલીજ છે છતાં ભક્તિવંત મનુષ્યો પોતાની આર્તિ દૂર કરવા ભક્તિથી ઉતારે છે. મંગળહીવક તો માંગલિક ખાટેજ ઉતારવામાં આવે છે. પ્રભુને તો સદા માંગલિકજ છે, પરંતુ તેમાં આપણું માંગલિક સમાયેલું છે. આ બધા ભક્તિના પ્રકાર છે.

શ્રી હિતશિક્ષાના રાસનું રહસ્ય.

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૮૧ થી)

ૐ:—:ૐ:—:ૐ

પેલા વણિકે પ્રસન્ન થયેલા દેવને કહ્યું કે—“ અહીં એક સાત ભૂમિવાળો આવના કરો અને તે હીરા મોતી માણેક વિગેરેથી ભરપૂર કરો.” દેવ તો તરત કરી શકે છે તેથી તે પ્રમાણ કરીને કહ્યું કે—“ કર્યું.” એટલે વણિક બોલ્યો કે—“ તે આવનામાં એક હિરણ્યાખાટ બાંધો. તેની ઉપર મશરૂની તળાઈ ખીજાવો. પછી ચાર વખારો કરો અને તે અનેક પ્રકારના કરીઆણાઓથી ભરી કાઢો.” દેવે કહ્યું કે—“ કર્યું. ખીન્નું કામ બતાવો.” એટલે વણિકે કહ્યું કે—“ વનમાં જઈને એક સાત તાડ જેટલો લાંબો વાંસ કાપી લાવો. તે અહીં રાખો અને તેની ઉપર એક આડું ફાકડું બાંધો. તે લાકડા સાથે એક સાત તાડ જેટલી લાંબી લોઢાની સાંકળ લટકાવો. પછી તમે વાનર થઈ જઈને તે સાંકળે રોકસાથે બાંધો અને હું ખીન્નું કામ બતાવું નહીં ત્યાં સુધી તે સાંકળે ઉપર ચડે ને નીચે ઉતરે, એમ ક્યાંજ કરો. ખીન્નું કામ બતાવું ત્યારે તે કામ કરો.” આ પ્રમાણેનો હુકમ સાંભળી દેવે કહ્યું કે—“ અચાર સુધી હું મને પોતાને હું શી ચાર માનતો હતો અને તને છેતરવા ધારતો હતો. પણ તું ખરેખરો માસ માથાનો

મળ્યો. તારું પુણ્ય પાપરૂં હોવાથી હું તને છેતરી શક્યો નહીં. હવે હું જાઉં છું, તારે કાંઈ માફ કામ પડે ત્યારે સંભારજે.” આ પ્રમાણે કહી દેવ સ્વસ્થાને ગયો.

અહીં આ કથા કહેવાનો સાર એ છે કે— સ્ત્રીને કામથી પરવારે તો માણ વિચાર કરે, માટે તેને નવરી પડવા દેવી નહીં, કામમાં ગુંથાયેલીજ રાખવી. મુનિ પણ કામે વળગ્યાજ સારા, નવરા રહે તે ઠીક નહીં. એમ ધારીને તેને આખા દિવસની નિત્ય ક્રિયા એટલી બતાવી છે કે જે તે બરાબર કરે તો નવરા પડેજ નહીં. સ્ત્રી કામમાં ગુંથાયેલી હોય તો તેનું મન કેકાણે રહે, નહીં તો આડું અવળું દોરે. આ પ્રસંગ ઉપર એક બીજી કથા છે તે નીચે પ્રમાણે—

શ્રીપુર નામના નગરમાં જિનદત્ત નામે શેઠ વસે છે. તેનો મોટો પુત્ર પરદેશમાં કમાવા ગયો હતો. તેને શ્રીમતી નામે ભાર્યા હતી. તેને પરદેશમાં બહુ મુદત થવાથી અન્યદા તેની સ્ત્રી શ્રીમતી કામાતુર થઈ, એટલે તેણે પોતાની પાસે રહેનારી એક વૃદ્ધ સ્ત્રીને કહ્યું કે— “મને કામવિકાર બહુ થયો છે, તેથી કેઈ એક પુરૂષને લાવી આપો કે જેથી શાંતિ થાય.”

આ પ્રસંગ માટે શ્રીમતીએ સમસ્યામાં કહ્યું છે કે—

ગજરિપુ તસરિપુ તાસરિપુ, રિપુ રિપુ વૃક્ષ મિલાય;

હરિશચ્ચા પુત્રીતણા, સુત પીટે મુજ માય. ૧. ૧

આ સમસ્યાનો તાત્પર્યાર્થ— કામપીડે છે. એવો થાય છે—

એક દિવસ કૃષ્ણ સત્યભામાના મહોલે પાછલી રાત્રે ગયા. બારણા બંધ હોવાથી ઉઘાડવા માટે નિશાની કરતાં અંદરથી ‘કોણ?’ એમ પૂછ્યું. આ પ્રસંગને લગતો એક છાંપો કવિએ કહ્યો છે તે નીચે પ્રમાણે—

સત્યભામા ઘરે દહાન, આવીઆ પરછીમ રાતે;

પૂછે નારી તું કોણ, હું માધવ નિજ જાતે;

માધવ તો વનમાંહી, ચકી ચકી તો કુંભારહ;

ધરણીધર તો શેષ, અરિરિપુ ગરૂડ અપારહ;

હરિ કહેતાં તો વાનરો, કવાણુ પુરૂષ આવ્યો સહી;

કવિ સ્ખલમ કહે નર કામવશ, રથા રથા વચન ખમે નહી. ૧

ભાવાર્થ—સત્યભામાને ત્યાં કૃષ્ણ પાછલી રાત્રે આવતાં અંદરથી સત્યભામા પૂછે છે કે— ‘કોણ આવ્યું છે?’ એટલે કૃષ્ણ કહે કે— ‘માધવ.’ માધવ નામ પશુ વિશેષનું છે, તેથી સત્યભામા કહે કે— ‘માધવ તો વનમાં હોય, અહીં ન હોય, ત્યારે કૃષ્ણ કહે કે— ‘ચકી.’ ત્યારે સત્યભામા કહે કે— ‘ચકી તો કુંભાર કહેવાય, તે અહીં ક્યાંથી હોય?’ ત્યારે કૃષ્ણ કહે— ‘ધરણીધર.’

૧ આ સમસ્યાનો બરાબર અર્થ બાબુવાજેવો છે. જે બરાબર સમજે તેમણે અમને લખવો.

ત્યારે સત્યભામા કહે—‘ધરણીધર તો શેષનાગ કહેવાય, તે અહીં કયાંથી આવે ?’ ત્યારે કૃષ્ણ કહે કે—‘અહિરિપુ.’ ત્યારે સત્યભામા કહે કે—‘અહિરિપુ તો ગરૂડ તે અત્યારે ન આવે.’ એટલે કૃષ્ણ કહે કે—‘હરિ.’ ત્યારે સત્યભામા કહે કે—‘હરિ તો વાનરનું નામ છે, તો વાનર અત્યારે શું કામ આવે ?’ આ પ્રમાણે જાણી બુદ્ધને સત્યાલો કર્યા પછી બારણા ઉઘાડી કૃષ્ણને અંદર લીધા. અહીં કવિ કહે છે કે— ‘જુઓ ! કામવશ મનુષ્ય શ્યા શ્યા વચ્ચેના સહન કરતો નથી ?’

આગળ કર્તા કહે છે કે—‘જ્યાં સુધી કંદર્પને વશ ન થાય ત્યાં સુધીજ આ પ્રાણીની વડાઈ છે. તેને વશ થયા પછી વડાઈ રહેતી નથી.’ એ કંદર્પ અર્થાત્ કામદેવ તો મરેલાને પણ મારનારો છે. અર્થાત્ સ્ત્રીને વશ પડેલ હોવાથી મરેલા જેવા મનુષ્યને પણ પાછો પ્રહાર કર્યા કરે છે; અને પાંચે ઇંદ્રિયો હીણી પડી હોય—અશક્ત થયો હોય તો પણ તેમાં કામદેવ વિકાર ઉત્પન્ન કરી શકે છે. વિષયવિકારનો પ્રચાર આરે ગતિમાં છે. તે ઇંદ્ર જેવાને પણ સ્ત્રીને પગે લગાડે છે. મોટા મોટા મુનિવરને પણ મીણ કહેવરાવે છે. મીણ જેવા બનાવી દે છે. પશુઓને પણ છોડતો નથી. દેવતાઓ તો વિષયરૂપી કાદવમાં ખુંસી ગયેલાજ હોય છે. એ પાપી કામદેવથી જે વિરમ્યા તેનેજ આ સંસારમાં ખરેખરા બળીઆ ગણવા યોગ્ય છે. કાળો કુતરો, જેના બંને કાન કોહી ગયા હોય, જીવડા પડ્યા હોય, ભુખે ખીસતો હોય, તો પણ કુતરીને દેખે કે તેની પાછળ દોડે છે. પગે ખોટો હોય, ઘરડો થયો હોય, એક આંખે કાણો હોય, શરીરમાં કીડા પડ્યા હોય એવો કુતરો પણ રૂપહીણ અને શરીર પર ચાંદ્રા પડેલી કુતરીને દેખે તો તેની પાછળ દોડે છે.

એ પાપી કામદેવ મનુષ્યને ખીડે છે અને સ્ત્રીને પગે પડાવે છે. પાંચે ઇંદ્રિયો ઢીલી પડી હોય, સ્ત્રી સેવન કરવા જેટલી શક્તિ પણ રહી ન હોય છતાં સ્ત્રીની સાદી ને કંચુકી ઉપર પણ મોહા કરે છે. સીંચ માગીને આવતો હોય, પાત્રમાં પણ ઠીંકરાની ઠીંચ હોય, અને તલન નિરસ આહાર કરતો હોય, એવો મનુષ્ય પણ સ્ત્રીની સેવા કરવા લલચાય છે. તેની પાછળ જાય છે. એવો મહાવિરૂઓ—મોહો કામવિકાર છે. વખતસર ખાવાનું મળતું ન હોય, રમશાનમાં રહેવાનું હોય, ઘરખાર પણ ન હોય, ભોંયે સુવાનું હોય, પાથરવાની ફાટી તુટી ગોઢડી પણ ન હોય, મૂર્ખ હોય, ગાંડો હોય, મર્મ સમજે તેવો ન હોય છતાં તે ભોગની વાંછના કરે છે.

વસ્ત્રવિના નાગો ફરતો હોય, પરિવારમાં હાથ પગજ હોય; આંધળો હોય સ્ત્રીઓ હોય, કાણો હોય, કુખડો હોય, છતાં પણ તે ભોગની વાંછા કરે છે.

જરા દેવીનો દંડ કેડ ઉપર વાગ્યો હોય કે જેથી કેડ વાંકી વળી ગઈ હોય,

માથે પળીઆં આવ્યા હોય, દાંત પંડી ગયા હોય, મ્હોડામાંથી લાળ ઝરતી હોય, આંખે પૂરું દેખાતું ન હોય, છતાં પણ વિષયની તૃષ્ણા છુટી શકતી નથી.

અહીં શેઠની પુત્રવધુ નવરી હોવાથી ડોશીને કોઈ પુરૂષ લાવવા કહે છે. તે ઉપર કવિ એક સમસ્યા કહે છે—

કન્યા કાચ કુમારી ઘણી, કૃપણ લચ્છી વાથે રયા ભણી;
ચાડી તાત કહો કેમ કરે, તણુ ઉત્તર હો એક અક્ષરે. ૧.

ઉત્તર—‘નવરી.’ આમાં ત્રણે પ્રશ્નનો ઉત્તર સમાઈ જાય છે. કન્યાની કાચા કુમારીપણામાં નવરી હોવાથી અર્થાત્ વર વિનાની હોવાથી બહુ વધે છે, કૃપણની લક્ષ્મી પણ નવરી-વપરાયા વિનાની હોવાથી વધ્યા કરે છે અને પારકી ચાડી અથવા પારકી તાંત-નિંદાની વાતો નવરી સ્ત્રીઓજ કરે છે.

અહીં શેઠની પુત્રવધુ નવરી, ઘરમાં ઘણી વિનાની અને ધન, રૂપ તેમજ યૌવનના અચંતપણાવાળી, મોટી હવેલી અને ભોગના સાધન શય્યા વિગેરે ઘણા-આમાં ઘણાં કારણો હોવાથી તેણે ડોશીને કામ બતાવ્યું કે કોઈક સારો પુરૂષ લાવી આપો. ડોશી પ્રાઠ વિચારવાળી હોવાથી તેણે તેના સાસરનો એકાંતે બોલાવીને તે વાત કહી. અને કહ્યું કે—‘હવે વહુનું મન વશ રહેતું નથી, યૌવનવત્તી સ્ત્રી નવરી રહી શકતી નથી, તે શિયલ કેમ પાળી શકે? માટે તે સંબંધા વિચાર કરી યોગ્ય લાગે તે ઉપાય કરો.’

સાસરાએ દીર્ઘ વિચાર કરી ઘરના સર્વે માણસોને બોલાવી પોતાની સ્ત્રી (શેઠાણી) ઉપર કૃત્રિમ ગુસ્સો કરીને કહ્યું કે—‘અચારથી તમારે તમામ કામ વહુને પૂછીને કરવું. પૈસા ટકા જોઈએ તે તેની પાસેથી માગી લેવા. બહારથી કોઈ લાવવું હોય તો તે તેને પૂછીને લાવવું.’ આ પ્રમાણે હુકમ કરી વહુને બોલાવીને ઘરનો તમામ ભાર તેને સોંપી દીધો. બહુ નોકરચાકરવાળું અને મેમાનપરોણાવાળું શેઠનું ઘર હોવાથી વહુને એટલું બધું કામ માથે પડ્યું કે એક ઘડીની પણ નવરાજા મળે નહીં. કાચમ કામમાં ને કામમાં ઘુંચાયેલી ને ગુંથાયેલી રહે. પછી શેઠની પ્રેરણાથી પેલી ડોશીએ વહુને એકાંતમાં પૂછ્યું કે—‘તમે કહેતા હતા તે પુરૂષને લાવું?’ વહુ કહે કે—‘અરે ડોશીમા! એ શું બોલ્યા? અહીં એક મીનીટની પણ પુરસદ ક્યાં છે! માટે એ વાતજ કરશો નહીં.’ ડોશીએ શેઠ પાસે જઈને એ વાત કરી, એટલે શેઠને નિવૃત્તિ થઈ.

આ વાતનો માર એ છે કે-નવરા રહેવાથી મન ઠેકાણે રહેતું નથી, જ્યાં ત્યાં ફર્યા કરે છે, તેથી તેને કામમાં ગુંથાયેલું રાખવું. જેજ પ્રમાણે શ્રાવક કે સાધુ પણ ધર્મના કાર્યમાં વળગ્યા રહે તો તેનું મન કામ રહે. નવરા માણસ હાંસી ખેલ કુતુહળાદિ કરે અને અનેક પ્રકારની રમતો રમે પણ જો કામમાં પરોવાયેલા

૧૨૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

હોય તો તેવું કાંઈ સુજે નહીં; માટે કવિ જ્ઞપલદાસ કહે છે કે—હે ભવ્ય પ્રાણીઓ ! તમે નવરા ન રહેશો. શુભ કાર્યમાં શું થાયેલા રહેજો.

આવી અપૂર્વ હિતશિક્ષા પણ જે ધ્યાન દહનિ સાંભળે તેને મારે છે. પરંતુ શુદ્ધ ઉપદેશ આપે કે શિષ્યામણુ દે તે વખત જે હશે અથવા બીજી કુચલી કરે તેને ઉપદેશ લાગે નહીં કે, બુદ્ધિ આવે નહિ. ધ્યાનપૂર્વક સાંભળે તોજ બુદ્ધિ આવે.

હવે કર્તા કહે છે કે—જો સંસાર સુધારવો હોય—સંસારમાં સુખ મેળવવું હોય તો સ્ત્રીને દુહવતી નહીં. પાંચ પ્રકારે તેના પ્રેમ વધી શકે છે—૧ તેના માળા-પના ગુણુ બોલાવા, ૨ તેના વખાણું કરવા, ૩ સારા રાજદે બોલાવવી, ૪ યથાશક્તિ વસ્ત્રાભૂષણાદિ આપવું ને ૫ વારંવાર મળવું. પાંચ પ્રકારે પ્રેમ થતે છે. ૧ બહુ વખતે મળવું, ૨ બહુ વખત સુધી સાથે રહેવું, ૩ તેનાથી કાંઈ વાત છાની રાખવી, ૪ બહુ અભિમાન રાખવું અને ૫ અપમાન કરવું. પ્રેમ વધારવાના પ્રયત્નોવડે સુર પુરૂષ પ્રિયા સાથેના પ્રેમ વધારી શકે છે, જેથી ધર્મ કર્મના સુખે સુખે નિર્વાહ થાય છે, મુનિરાજની ભક્તિ થાય છે અને પ્રાદુણ્યો જળવાય છે. કદી કોઈ વખત ઘરની સ્ત્રી અણઘટનું બોલી જાય તો તે વાત ડાહ્યો માણસ પોતેજ જાણીને બેસી રહે છે, કોઈની પાસે તે વાત કરતો નથી. કદિ સ્ત્રી કાંઈ વાંકમાં આવી હોય તો યુક્તિથી તેનું નિવારણ કરે છે. રીસાણી હોય તો મનાવી લે છે. હાનિ વૃદ્ધિની કે દ્રવ્યાદિકની અથવા કોઈ સાથેના વૈર વિરોધની વાત ગુપ્ત રાખે છે, સ્ત્રી પાસે પ્રગટ કરતો નથી.

સ્ત્રીના સામાન્ય વાંકથી તેના પર રીસ ન કરવી અને એક ઉપર બીજી સ્ત્રી ન કરવી. એક ઉપર બીજી સ્ત્રી કરનારની કેવી સ્થિતિ થાય છે? તે કેવું દુઃખ સહન કરે છે? તે વિષે કર્તા આગળ કહે છે:— અપૂર્ણ

રત્ન ફેંકી-શેઠને પરતાવો થયો એ દયાંત જબ જાહેર છે,

છતાં અહીં લખું છું:—

એક શેઠ પરદેશ ગયા હતા, ત્યાં રસ્તામાં નદી કીનારેથી ચાર રત્ન મળ્યાં, તેને શેઠે ચળકતાં કાચના કટકા રૂપ માન્યા પણ તે રત્ન છે, એવી ખબર શેઠને પહોં નહીં. પછી રસ્તામાં નારતો કરવા બેઠા, ત્યાં કાગડે ઝાડ ઉપર આવી કા કા કરી ખુમારવ કરી મૂક્યો, તેને ઉડાડવા બીજું કાંઈ સાધન શેઠ પાસે નહોતું તેથી તે કાચનો કટકો (રત્ન) એક ફેંક્યો, તેથી ન ઉડ્યો એટલે બીજો ફેંક્યો, તેથી ન ઉડ્યો ત્યારે ત્રીજો ફેંક્યો, એટલે કાગડો ઉડી ગયો. પછી શેઠ ત્યાંથી

વચનામૃતો,

૧૨૧

કેઈ શહેરમાં ગયા. ત્યાં એક ઝવેરી મળ્યો. તેણે રત્નને અમૂલ્ય એક પ્રથમજ વીશ હજારની કિંમત કરી. એટલે શેઠને લાન આવ્યું જે—હા ઇતિ એદે! મેં કેવી મૂર્ખાઈ કીધી—હાથમાં આવેલા રત્નોમાંના ત્રણને તો મેં માત્ર કાગડાને ઉડાડવામાં ફેંકી દીધા. 'પછી શેઠ છાતીમાં મૂકા મારતા બંધ ને પોકે પોકે રડતા બંધ. ઝવેરીએ બંધાયું 'શેઠને કિંમત ઓછી લાગી, મારા વચનથી તેને દુઃખ થયું, તેથી રડતા લાગે છે, માટે વધુ કિંમત હું કહું.' એમ વિચારી એક લાખ કહ્યા, છેવટ દશ લાખ કહ્યા, જેમ જેમ તે કિંમત વધુ વધુ કહેતો ગયો તેમ તેમ શેઠ છાતીમાં વિશેષ વિશેષ ઝેરથી મૂકા મારી પોકે પોકે રેતા ગયા. મતલબ કે—અમૂલ્ય એવાં રત્નો માત્ર કાગડો ઉડાડવામાં ગુમાવ્યા તેનો તેને પૂર્ણ પરતાવો થયો. તેવીજ રીતે હે ભવ્ય પ્રાણીઓ!

અનાયારો પ્રાપ્ત થયેલા દુર્લભ એવા મનુષ્ય ભવને પામીને જે જીવ તેને માત્ર ખાનપાન અને વ્યવહારકુશળતામાંજ ગુમાવી દે છે અને અનાદિ કાળ થયાં ગુમ થયેલો જે આત્મધર્મ તે તરફ લક્ષ પણ નથી કરતા, તેને જેમ રત્ન ફેંકી શેઠને પરતાવો થયો તેવો પરતાવો થાય છે. તે શેઠને જેમ ગુમાવેલાં રત્ન પાછાં હાથમાં ન આવ્યાં તેમ મનુષ્ય ભવની મળેલ સામગ્રી ગુમાવશે તો ફરી હાથ આવવી દુર્લભ છે. એ સૂચનાર્થે આ ચેતવણી છે.

વચનામૃતો.

(૧) જે માણસ સહાય આપવાં શક્તિમાન હોવા છતાં સહાય આપવામાં કંબુસાઈ કરે છે તે ભાગ્યનો અપરાધી ગણાય છે.

(૨) તમે જેમ તમારાથી ઉચ્ચ કોટીના રાજ મહારાજ અથવા પરમાત્માની કૃપા મેળવવા ઇચ્છો છો તેમ તમારાથી હલકી કોટીના કુદ્ર જંતુ તેમજ ગરીબ માણસો તમારી કૃપા મેળવવા ઇચ્છે છે, એ કદી ભૂલવું નહિ. કારણકે ઉર્ચી કોટીવાળા તમારા દેવ છે તેમ તમે તેના દેવ છો.

(૩) તમારાથી ઉતરતા પ્રાણીઓપર દયા કરો તો તમારા વડીલો તમારા ઉપર જરૂર દયા કરશે.

(૪) દયાની મધુર લાગણી એજ ઉચ્ચ દશાની ખરી નિશાની છે.

(૫) સંતોષ એ કરોડોની મીલકત છે, અને સંતોષ પ્રાપ્ત કરવો એ એક હાલપણ ભરેલી ખરીદી છે.

(૬) અને ત્યાં સુધી કોઈની સાથે શત્રુતા કરવી નહિ, પણ કદાચ એવો વખત જની આવે તો ખીન્નઓને કહેવું નહિ કે આ મારો શત્રુ છે.

૧૨૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

(૭) જેમ બને તેમ પ્રિય અને ગંભીર થવું; અને મોટા માણસોના ચરિત્રો ધ્યાનમાં રાખવા.

(૮) પોતાના ગુણો ગાવા કે ગવરાવવા કરતાં ગુણો પ્રગટાવવાનો પ્રયત્ન કરવો.

(૯) થોડી ભૂલમાં જે માણસ બેઠરકાર રહે છે તે મોટી ઉમરે મોટી ભૂલો કરવાનો વ્યસની બને છે

(૧૦) દુઃખીને દીલાસો આપવો, પણ હિંમત છોડાવી ગભરાવવો નહીં.

(૧૧) અન્યના સદ્ગુણોને કે કાંઈ પણ લાભને દેખી અદ્વેષાદ્ધ કરવી નહીં.

(૧૨) મોટી મોટી વાતો કરનારા કરતાં ઉંચું વર્તન રાખનારાઓ સામાના દીલમાં જલદી છાપ પાડી શકે છે.

(૧૩) કોઈની આજીવિકા તોડવી નહીં.

(૧૪) પારાધી કે કસાઈ જેવા હિંસક ધંધાવાળાઓને પૈસા ધીરવા નહીં.

(૧૫) શોખનિમિત્તે એક ઉપર બીજી સ્ત્રી કરવી નહીં.

(૧૬) પોતાના અદ્વ્ય લાભાર્થે અન્યને મોટું નુકશાન કરવું નહિ.

(૧૭) જે કાંઈ વાંચો અને જુઓ તેમાંથી ગાર ગ્રહણ કરવાનો અભ્યાસ રાખો.

મહેતા માનસંગ મહુકચંદ.



એક મિત્રપર લખેલા એ પત્રો.

પ્રિય-આત્મવિશમી !

આપણી સ્થિતિનું અવલોકન કરતાં એમ જણાઈ આવે છે કે ઘાંચીના બળદની અને આપણી સ્થિતિમાં જરા પણ તફાવત નથી. કારણ કે હજુ આપણે ત્યાંના ત્યાંજ છીએ, આપણે આપણું દ્રષ્ટિકોણ બદલ્યું નથી અને બદલવા પ્રયાસ પણ સેવાયો નથી. જેટલી સળગતાથી પ્રયાણમાર્ગ બદલવા યત્ન થાય, જેટલા વેગથી સમઘીની હિત આહવાના અને સ્વહિતની સાધનાના ઉન્નત યોગમાં પ્રવેશ કરવા લાવના વર્તે, તેટલા સળગ વેગથી અવશ્ય આગળ વધવું જોઈએ, તેમાં તમને આગસ નજ શોભે. તેમાં સમયની રાહ જોવાનું નજ હોય. તેમાં પળનો પણ વાયદો કેમ સંભરે ?

સ્થૂલ દેહશણગારોના લાલચુ ભલે લાવે તેમ કરે, તેની હુરોડાઈ આપણને શા કામની ?

આ ઉપરથી લેખક વ્યવહારનો નિષેધ કરે છે એમ ન માનશો, પરંતુ વિશુદ્ધ

એક મિત્રપર લખેલા એ પત્રો.

૧૨

વ્યવહાર અને પ્રાચીન સભ્યતાના સેવક હોવાનો દાવો કરવામાં નીડરતા છે. બાકી સંદર્ભ લેખ દર્શાવી તરફેણમાં તો નથી જ. તેથી જે સમજવું ઘટે તે સમજશો.

આરિયને તો શિક્ષાપાથી બનાવવી જોઈએ. ઉચ્ચ કોટીના સ્વચ્છનકાર્યથી અવળે ચીલે ઉતરી જવાના પ્રસંગોપાત કારણો ઉપસ્થિત થાય, શુદ્ધ તદ્દિવનતા પ્રગટાવવાના પ્રયાસ સેવતાં ઉલટી મન દોળાઈ જાય, ટોચે પહોંચવાની સત્પ્રવૃત્તિ સેવતાં સપાટીપરથી નીચે આવી જવાય, એવી એવી હાસ્યજનક પ્રવૃત્તિથી શો લાભ ? અવકાશનો આમ દુરુપયોગ કરવામાં શું કુદરતનો ગુન્હો આપણે કરતા નથી ? સ્વકલ્યાણની ભાવનાનું વિસ્મરણ કરી હજુ પણ બાળચેષ્ટાઓ આપણે ક્યાં સુધી કરશું ? હવે તો દ્રષ્ટિબિંદુ સુકરર કરી તે મેળવવાની ધૂનમાં લાગો. નિશ્ચિત સ્થાને પહોંચવાનો કાર્યક્રમ શરૂ કરો. સુરોષુ કિં બહુના !

(૨)

બંધુ !—આજે બીજવાર પત્ર લખું છું કે—માનવજીવનની કિંમત આંકવામાં અમે બાહોશ છીએ એમ કહેવા બહાર પડવું તે શું હંભ નથી ? સ્વહિતસાધનના વિચાર સરખા પણ જ્યાં હયાતિ ધરાવતા નથી એવી વ્યક્તિઓ—અન્યને ઉતારી પાડવાના એકાંત પ્રયત્ન સેવે એવા જનો તો ખરેખર દયા ખાવાનેજ પાત્ર છે એમ સમજાય છે. તેમાં સંદેહ નથી; કારણ કે મારા વિચારોને સૌ અનુકૂળ થવાજ જોઈએ એ તો કદાપિ થનાર નથી અને થયું પણ નથી. જ્યાં વિશાળ હૃદયથી, પ્રેમાળ ભાવથી નીભાવી લેવાનું શીખાયું નથી, ત્યાં શાંતિ ક્યાંથી અનુભવાય ? ભૂલોને ભૂલતાં નથી શીખાયું, એક બીજાને ન મનનું આપવાનું નથી સમજાયું, ત્યાં મન શાની ?

વ્યક્તિધર્મ વ્યક્તિનો ગુણ શોધવામાં છે, નહીં કે દોષ. સત્યના સૂર્ય સામે દ્રષ્ટિ કરવા જેટલી તાકાત પણ ન હોય અને ધૂળ ઉડાડવી, તે પોતાની આંખોમાંજ આવીને પડે છે.

સ્વસામર્થ્ય કેટલું છે તે કોણ સમજે છે? અત્યારે તો અન્યની કિંમત આંકવી છે, અત્યારે તો કટાઈ ગયેલી તરવારને સુશોભિત મ્યાનમાં રાખી કિંમત આંકાવવી છે. બાહ્ય દ્રશ્ય સૌને પ્રીતિકર સમજાયું છે, એટલે આંતરિક તત્ત્વ ગમે તેવું મલીન હોય, પરંતુ ઢાંકણ સુંદર હોવું જોઈએ. આવા ભ્રમમાં ઘણાં અથડાયાજ કરે છે. મને તો આમાં ભૂલ સમજાય છે. માનવજીવનની કિંમત તેના માત્ર ઢાંકણરૂપ ધનથી નહીં પણ તેની અંતર્ગત રહેલા સદાચાર-શીજ થાય છે. આપણામાંજ જે તત્ત્વોનો અભાવ છે તે બીજામાં હોવાનો દાવો કરવો એ રહાસ્ય ક્યાંનું ?

ભાઈશ્રી ! સાહિત્યના વિષયમાં પણ પ્રાચીન તત્ત્વોને સુશોભિત રીતે અલંકૃત

૧૨૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

કરવાને બદલે કદરૂપાં જનતાવનાના પ્રયાસમાં કેટલાક વિદ્વાનો અધૈય્ય વિચારો-સ્વચ્છંદી વિચારોનો વ્યય કરવામાં લાગી પડ્યા છે. એ ઇતિહાસના અભ્યાસીઓને માટે એકનોજ વિષય છે. પાશ્ચિમાત્ય પ્રજા પુરાતન ભાવનાના સ્વરૂપો અને ૪૮ દ્રશ્યોને પણ જેમના તેમ જાણવી રાખવામાં નિરંતર મગ્ની રહી છે, ત્યારે આ દેશના તરૂણો-તરૂણ સાક્ષરો-તરૂણીની વ્યામોહતામાં, પ્રાચીનત્વને ઊંટોળ જનાવવામાં, જળજલદિર ઇતિહાસને ચુંથી નાંખવામાં આત્મવીર્યનો વ્યય કરી રહ્યા છે, એ કેટલું શોચનીય છે? અહિંસાની પ્રબળ ભાવનાને નિર્જાતાપોષક વર્ણુ-વધી, કંચન અને કામિનીના મહાન્ ત્યાગીને માટે તેનામાં દોષનો છાંટો શોધી કહાડવા બહાર પડવું, એ અસ્સ્વતીના ઉપાસકો કહેવાવાનો ટોળ-દંભ ધારણ કરનારા તરીકે શરમાવા જેવું છે; પરંતુ જેવું અંતરમાં હોય તેવુંજ બહાર આવી શકે છે. અને તેમની દયા આવે છે. આ વિષયપરત્યે ઘણુ લખવાનું છે તે હવે પછીથી લખીશ. આપ પણ વિચારી રાખશો. એક શિક્ષાવચન લખી આ પત્ર પૂર્ણ કરીશ.

હાલુ' શુભરૂં અનેક વેદનાને અંતે પાકે છે--પરિપકવ થાય છે, લોહીતું પડે થાય છે અને પછીજ તે પુટીને શાંતિ આપે છે. આવી સ્થિતિ જીવનમાં પણ થાય છે. પરંતુ જેઓ હવેશો કાયાં શુભગંજ રહેવા માગે છે, જેઓને વેદનાતું સ્વરૂપ પણ સમજતું નથી, તેમને માટે પુટવાપણું કેમ સંભવે અને પુટવાતું નહિ જેથી આરામની શાંતિ પણ કયાંથી ઉદ્ભવે? ॐ શાંતિ.

જ્ઞાનપિપાસુ અભ્યાસી-કરકેતા.

અસ્તાનિક હુહા.

“ એ પણ એક ગમાર ”

(૧)

અક્રાવતની ઉમરે, ઘયાં વરસ દશ બાર;

પ્રીત ધરી પરણે પ્રિયા, એ પણ એક ગમાર

(વર્ષ અક્રાવત થયા હોય છતાં દશબાર વર્ષિતજ પોતે છે એમ માની ને પરણનાર માટે આ ઉપમા આપવામાં આવી છે.)

(૨)

અક્ષર એક ભણે નહીં, શુભાનનો નહીં પાર;

એસે પડિતો વચ્ચે, એ પણ એક ગમાર.

(ભણવું નહીં ને ભણેલાતું શુભાન રાખી પડિતો વચ્ચે એવી હાલપ જતાવવું તેવાઓને માટે આ ઉપમા આપેલ છે.)

પ્રસ્તાવિક દુહા.

૧૨૫

(૩)

શસ્ત્ર વિનાનો માનવી, કરવા બંધ શ્રીકાર;
સિંહ જગાડે ઉઘતો, એ પણ એક ગમાર.

(૪)

મોટો રોગ મટાડવા, ઔષધ ખાય અપાર;
કરી ન પાળે ડોઢદિન, એ પણ એક ગમાર.

(રોગ મટાડવા ઔષધ ખાય પણ કરી ન પાળે-કુપથ્ય કરે તેવાઓને માટે આ ઉપમા આપવામાં આવી છે.)

(૫)

ગણિકાના ઘરમાં રહી, મોજ મગ્ન કરનાર;
વિશ્વાસુ તેનો બને, એ પણ એક ગમાર.

(વેશ્યાને ત્યાં રહેનાર ને તેનો વિશ્વાસ કરનાર માટે આ ઉપમા આપવામાં આવી છે-પરિણામે તે હાનિજ મેળવે છે.)

(૬)

પાસે દમડી નહીં અને, કરે અધિક વ્યાપાર;
દેવામાં દુકથો રહે, એ પણ એક ગમાર.

(દેવું કરીને મોટો વ્યાપાર ખેડનાર માટે આ ઉપમા આપવામાં આવી છે.)

(૭)

વરસાદ વરસે ત્યાં લગી, શાંતપણે સુનાર;
પાળ કરે પાણી પછી, એ પણ એક ગમાર.

(પાણી વહી ગયા પછી તેને રોકવા માટેની પાળ બાંધનાર મૂર્ખને માટે આ ઉપમા આપી છે. સુસ્ત મનુષ્ય પાણી વહી ગયા અગાઉ પાળ બાંધે છે કે નેથી પાણી રોકાય છે અને તેનો ખેતી વિગેરેમાં ઉપયોગ કરી શકાય છે.)

(૮)

હોય નહીં બળ કાંઈપણ, બરાઈનો કરનાર;
શત્રુ સૌનો થઈ રહે, એ પણ એક ગમાર.

(શત્રીરમાં બળ નહીં છતાં બળની બરાઈ હાંકનારને આ ઉપમા આપી છે.)

(૯)

હોય બિખારી જે વળી, માગીને ખાનાર;
ઉન્હાની આશા કરે, એ પણ એક ગમાર.

(બિખારીને ઉન્હી રસોઈની ચેષ્ટા કામની નથી એ આમાં સૂચવ્યું છે.)

૧૨૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

(૧૦)

ખેતી સારી બેઠકે, ગળા વિના ગાતાર,
આડાગો અતિથી કરે, એ પણ ચોક્ક ગમાર.

(કંઠની સચુરતા વિના ગાયન કરનારનું ગાયન સાંભળનારને પસંદ પડતું નથી, તેથી એ વાત આલમાં રાખવા આ હુલો કહેવો છે.)

(૧૧)

માથે દેવું રાખીને, કરે નવાં ઘરખાર;
આટખર રાજે ઘણા, એ પણ ચોક્ક ગમાર.

(૧૨)

પોતાની સ્ત્રી હોય પણ, સેવીને પરનાર;
પૈસા આપે પ્રીતથી, એ પણ ચોક્ક ગમાર.

(પરસ્ત્રીલપટ માટે આ ઉપમા આપવામાં આવી છે. તે બરાબર ઘટે છે.)

(૧૩)

ખાય નહીં ખરચે નહીં, જઈને રમે લુખાર;
હાથ ઘસે હાથોં પછી, એ પણ ચોક્ક ગમાર.

(૧૪)

ઉઘસ કાંઈ કરે નહીં, આખસનો નહીં પાર;
ખીઝનું ધન વાવરે, એ પણ ચોક્ક ગમાર.

(૧૫)

રાજે જે માણસ સદા, નરીખપર આધાર;
વખત શુભાયે વાતમાં, એ પણ ચોક્ક ગમાર.

(૧૬)

ઘરે કદાચિ જો મળે, લકમીનો દેનાર,
આખસ લેવાની કરે, એ પણ ચોક્ક ગમાર.

(કાંઈ ઘરે આવીને લકમી આપે તેમાં પણ લેવાનું આખસ કરે તેને આ ઉપમા આપી છે.)

(૧૭)

સેના પોપટ ના મળે, ન મળે ટોચલ ટુલુકાર;
ખાતે માળે કુતરો, એ પણ ચોક્ક ગમાર.

(૧૮)

સાનું હોય શરીર પણ, જંદેમ કરી બહુવાર;
ખાય દવાઓ હોંશથી, એ પણ ચોક્ક ગમાર.

શ્રી શત્રુઙ્ગ્ય તીર્થે મૂળનાયકજીની પૂજા સંબંધી વિચારો.

૧૨૭

(૧૯)

બેલાબ્યા વિજુ બહુ બકે, પણ તેજ્યો બનાર;
આખ્યા વિજુ આસન ચડે, એ પણ એક ગમાર.

(૨૦)

ધંધો કાંઈ કરે નહીં, કરે નહીં વ્યાપાર;
જુગાર આદિ બહુ રમે, એ પણ એક ગમાર.

(૨૧)

કામ નહીં કરનાર ઘર, રામ નહીં રટનાર;
ફાગટ બેઠો જે રહે, એ પણ એક ગમાર.

(૨૨)

પૈસા આપે અવરને, મ કરે કાંઈ વિચાર;
પાછળથી પસ્તાય છે, એ પણ એક ગમાર.

(૨૩)

લાભ સંબંધી ધ્યાન નહીં, ખર્ચ ઘણો કરનાર;
હિસાબ રાખે નહીં કદી, એ પણ એક ગમાર.

(૨૪)

માને નહીં જે માનવી, શિખામણુ દેનાર;
ઢોઢ ચતુર કહેવાય છે, એ પણ એક ગમાર.

(૨૫)

ડોળવંત ઘર દેખીને, ખ્યાલા ભરી પીનાર;
પાણી પી ઘર પૂછશે, એ પણ એક ગમાર.

વિચારી ડાહ્યાભાઈ મલુકચંદ શાહ-લીખડી.

શ્રીશત્રુઙ્ગ્ય તીર્થે મૂળનાયકજીની પૂજા સંબંધી વિચારો.

આ વિષય સંબંધી ઘણી વખત ચર્ચા થઈ ગયાતું જોવાયું છે, પરંતુ તેનો યથાસ્થિત અમલ ન થયાતું કારણ યોગ્ય પ્રયાસ સેવાયો નથી તેજ સમબલ્ય છે, લાંબા સમય સુધી ચાલવાથી અમુક પ્રથા જડ ઘાલી બન્ય છે અને પછીથી તેમાં સુધારો કરવાતું અશ્ચિકર જણાયા કરે છે. આ બાબતમાં આવું જ બનેલું છે, પરંતુ તે પરત્વે વિચારકોએ વિવેકદ્રષ્ટિથી પોતાના વિચારો બહેરમાં મૂકી તેનો ત્વરાથી અમલ કરાવવાની આવશ્યકતા છે. સ. કુવરજીભાઈને આ સલાહ હાથ ધરવા માટે ધન્યવાદ ઘટે છે અને તેઓશ્રી સમાજના વિચારો બાણી તેમાંથી અમલમાં આવી શકે તેવા ઉપાયો તારવી કાઢી-કાંચવાહકોને અમલમાં મૂકવા પ્રેરણા કરશે એમ ઇચ્છું છું.

- ૧ પૂજામાટે-પચાળ કરવાનું જે દશ વાગે થાય છે તેને બદલે આઠ અને નવની વચ્ચે પચાળ. ઘઠ જવી ચોગ્ય જણાય છે; એટલે પચાળની શરૂઆતથી જે કલાક સુધી પુરૂષોએ પૂજા કરવી, તેમને સારા દશ વાગ્યાથી વધારે સમય આપવો જોઈએ નહીં; તેમાં પણ જેમ વહેલું થાય તેમ સારું છે. ત્યારપછી જે કલાક સ્ત્રીઓને માટે રાખવા. ત્યારપછી એક એક કલાકના વારા રાખવા. વારાનો સમય પૂરો થવા અગાઉ પંદર વીશ મીનીટ પહેલાંથી નવા પ્રવેશ કરનારાને અટકાવવા, જેથી તેટલા સમયમાં દાખલ થયેલા પૂજાનો લાભ લઈ બહાર નીકળી શકે અને બીજા પછીના વારાવાળા દાખલ થઈ શકે.
- ૨ એક એક દિવસના વારા રાખવાથી અસુક માણસને એકજ દિવસમાં લાભ લેવાનો હોય તેને માટે સુરહેલી જણાય છે. વળી કાર્તિકી-ચૈત્રી પૂર્ણિમાના ખાસ દિવસોમાં આ યોજનાથી જેક પક્ષને સંતોષ મળે તેવું પણ ખ્યાલમાં આવતું નથી; કારણકે તે દિવસોમાં મૂળનાયકની પૂજાનો લાભ લેવાનું દિલ સૌનું હોય છે.
- ૩ જે વાગ્યા પછી સ્ત્રી અને પુરૂષો બન્ને સાથે પૂજા-લક્ષિત કરી શકે એ બાબત પણ બરાબર નથી; કારણ કે આથી તો આપણા મૂળ મુદ્દાને બાધ આવે છે. ઉપરાંત તેવીરીતે સમય નિર્માણ થાય એટલે પાછી બન્ને જાતિની બીડ થવાનો સંભવ રહે છે.
- ૪ વારા નિર્માણ થાય તો વારાના સમયનો અમલ કરાવનાર અવરય રાખવા પરશે.
- ૫ જેનો વારો પૂજા કરવાનો હોય તેઓ જેટલો સમય મૂલતાયકલની પૂજા કરે તેટલો સમય બીજા વારાવાળાઓ પાસેના ચિનાલયોમાં પૂજા કરી લેવી, જેથી સમયનો દુરુપયોગ થતો અટકે.

બીજી કુલો સંબંધી બાબત—આ બાબતમાં તંત્રીજીએ માત્ર હાર સંબંધે ધ્યાન ઝેર્યું છે, પરંતુ કુલો વેચનારા-સ્નાન કરીને શુદ્ધ થઈ આવેલા પૂજકવર્ગને પુલની છાબડીઓદ્વારા સ્પર્શ કરે છે, અને એક બીજા ધમાક સવાસી મુંઝવી દે છે. આ પ્રથા પણ ઈષ્ટ નથી. જેથી કુલો વેચનારાઓ માટે નીચેના ધારા કરવા યોગ્ય લાગે છે.

- ૧ સોયથી વીંધેલા હાર કેમ પણ રાખીએ વેચવા નહીં. આ કાયદાનું કેમ માળી ઉલ્લંઘન કરે તો તેને ત્યાં દાખલ થવા દેવો નહીં.
- ૨ કુલો વેચનારાઓએ પોતાના કુલો સારી રીતે શુદ્ધ કરી પોતાની છાબડીમાં ગોડવી રાખવાં અને પોતાનીજ જગ્યાએ જોમી રહેવું. બીજકુલ ઉજું

વચનામૃતો.

૧૨૬

ધનું નહીં. પૂન કરનારાઓને પોતાને પસંદ પડે ત્યાંથી પુલો લેવા અવ-
કાશ મળવો જોઈએ. માળીએ તેમને ખીલકુલ અડકવું જોઈએ નહિ;
કારણકે દેહશુદ્ધિની સ્વીકારાયેલી પ્રથાને સંઘટ્ટનથી બાધા પહોંચે છે
અને હેતુનો લોપ થાય છે.

ઉપરોક્ત બંને બાબતો માટે ખાસ લક્ષ્ય આપવા અધિકારીવર્ગને સૂચના છે.

ઉપર મુજબ સ્વમતિ અનુસારે લેખક પોતાના વિચારો સમાજસમક્ષ
સ્તુ કરે છે. આપણી ધર્મક્રિયાઓમાં વિવેક પ્રાધાન્યપણે છે, માટે ક્રિયા કર-
નારાઓ વિવેક જાળવતા થાય તો આ બાબત વિશેષ સરલ થઈ શકે અને અમલ
પણ જરૂરીથી થાય. હું આશા રાખું છું કે આ વિચારો ઉપર સમાજના વિદ્વાનો
જરૂર ઉદ્ઘોષા કરી પોતાના વિચારો જાહેરમાં મૂકશે અને સુધારાને ત્વરાથી
અમલમાં મૂકવામાં પોતાની સહાનુભૂતિ દાખવશે.

શા. અમૃતલાલ માવજી—કલકત્તા.

વચનામૃતો.

(સંઘટ્ટક- સંઘવી જયંતીલાલ છબીલદાસ, જયભુવન, મોરબી.)

૧ જ્યાં ધર્મ નથી ત્યાં વિદ્યા નથી, લક્ષ્મી નથી, આરોગ્ય નથી; ધર્મ રહિત
સ્થિતિ સર્વથા શુષ્ક છે, સર્વથા શૂન્ય છે.

૨ આપણી સ્વતંત્રતા આપણે ચાહતા હોઈએ તો ખીજની છીનવી લેવાનો
આપણો શો અધિકાર ?

૩ વિવાહ એ લૌકિક ધાર્મિક ક્રિયા છે, પ્રેમ એકજ વખત પરણી શકે છે.

૪ ‘શરીર સાચું તો મન તાચું’ એ આત્માતું એક સૂત્ર છે.

૫ આખા જગત પ્રત્યે પ્રેમ રાખતાં શીખવું તેમાં ઇશ્વરની ઓળખ છે.
જ્યાં પ્રેમ છે ત્યાંજ જ્ઞેમ છે. જ્યાં વેર છે ત્યાં નાશ છે.

૬ પુરુષોએ પુનર્વિવાહ નહિ કરવાની પ્રતિજ્ઞા લેવી જોઈએ.

૭ લક્ષ્મી અચળ છે, પ્રાણ પ્રાહુણ છે, જીવાની જવાની છે, આયુષ્ય અ-
ચિદ્ધર છે, ખીરજનું સ્થાન એક ધર્મજ છે.

૮ અલયપદ મેળવવું હોય તો ખીજઓને અલય આપો, તેમજ મુખ
મેળવવું હોય તો ખીજને મુખ આપો.

૯ જે ધનથી લીન અને દુઃખી જનોનો ઉદ્ધાર કર્યો નહિ; સત્પાત્રમાં દાન
આપ્યું નહિ અને કુટુંબીઓતું પોષણ કર્યું નહિ તે ધન નહિ, પણ ધૂળ છે.

૧૦ ધર્મ એ કલ્પવૃક્ષ છે, મોક્ષ અને અલ્પસુખ એ એ તેના ફળો છે. મૈત્રી, પ્રસન્ન, કૃપા, માધ્યસ્થ (ઉપેક્ષા) એ ચાર લાવતા તેનું મૂળ છે. મૂળ વિના શાખા નથી અને શાખા વિના ફળ નથી, માટે મોક્ષરૂપી ફળ વિગ્રહનું હોય તે લાવનારૂપ મૂળને મનજીવ બતાવે.

૧૧ વખત કુદરતનો ખર્ચનો છે, ઘડી અને કલાકો તેની તીવ્રેરીઓ છે, ખર્ચ કે ફળો તેના હીસ છે, હાથ માણસો કિંમતીમાં કિંમતી હીસને ગુમાવવા કરતાં એક પળને વ્યર્થ ગુમાવવામાં વધારે નુકશાની મનજે છે.

૧૨ જે સામ્ય પાતાની ઇચ્છાને કાળમાં રાખી શકે નહિ, તે જીવનની સુરકે-લીઓ દૂર કરી વિનય મેળવી શકે નહિ.

૧૩ તલવારની કિંમત મ્યાનથી નહિ પણ ધારથી થાય છે, તેમ માણસની કિંમત ધનથી નહિ પણ સદાચારથી થાય છે.

૧૪ ઘરના ગુણમાં ભરાઈને આપણે ઘણી વખત સુખી રહ્યા કર્યું છે, હવે વિશેષ રહ્યાની જરૂર નથી, આંખો છાંછીને તમારા પગપર ઉભા થાઓ અને વજ જેવા મનજીવ ખરા મનુષ્ય બનો.

૧૫ ઓ માનવ ! ઉદાર, નમ્ર અને સરળ થા ! પ્રભુએ જે દૃષ્ટા તારાપર વરસાવી છે, તે ખીલત પ્રાણીપર વરસાવતાં તું શીખ.

૧૬ હે આત્મન ! તુંજ દુઃખ, તુંજ સુખ, તુંજ નરક, અને મોક્ષ પણ તુંજ. વળી તુંજ કર્મ અને મન પણ તુંજ. અવિધાને તદ્દલ દે અને સાવધાન થા.

૧૭ અદ્રીણ કરતાં કરજ વધારે ઝેરી છે, અદ્રીણ ખાનારનેજ મારે છે, ત્યારે કરજ દીકરાતા દીકરાને પણ મારે છે.

૧૮ જ્ઞાન વિના જીવનની ખુશીઓ બાણી શકાતી નથી.

૧૯ જીવ અને હોનરીને કાળમાં રાખો, કેમકે તંદુરસ્તી અને સલામતીનો આધાર તેનાપર છે.

૨૦ જીવનનો ત્રણ ચતુર્થાંશ ભાગ વર્તનમાં ગાવી રહેલો છે.

૨૧ સ્ત્રીઓને એટલું છુટાપણું ન આપો કે જેથી તેઓ સ્વચ્છંદી બની અનાચારને માર્ગે ઉતરી જાય. તેમ એટલું દબાણ ન રાખો કે જેથી તે ગુલામી જેવી સ્થિતિમાં રહી ગુલામ જેવી પ્રજા ઉત્પન્ન કરે.

૨૨ “ પરધન પત્યસમ ગણ્યા, પરસી માત સમાન ” એ શિક્ષા-વચનને એક પળ પણ ભૂલી જાઓ નહિ.

૨૩ કરકસર એક લાઈની ગરજ સારે છે, પણ તે દૃપણતામાં ન ભળે ત્યાં સુધી. દૃપણતા એ એક મ્હોટું કલંક છે.

૨૪ સ્ત્રીઓ અને બાળકોને કહો કે-કડાં, સાંકળાં, બંગડીઓ ત્યાજ્યમાં ખસા જૂથણ નથી, પણ હાથનું ભૂથણ જ્ઞાન છે, કંઈનું ભૂથણ સાત્ય છે અને જ્ઞાનનું ભૂથણ હિતવચનો સાંભળવાં તે છે.

સ્પુટ નોંધ અને ચર્ચા.

૧૩૧

સ્પુટ નોંધ અને ચર્ચા.

શ્રી આણુ હેલવાડા તીર્થના સુનીમની બેદરકારી.

આ સંબંધમાં સુબંધવાળા ઝવેરીલહુભાઈ દીપચંદ વિગેરે ત્યાં યાત્રા કરવા ગયેલા તેમણે તે તીર્થના સુનીમ કેશવલાલની બેદરકારી વિગેરેનો બતે અનુભવ કરીને બધા યાત્રાળુઓએ મળી સર્વાનુમતે કરેલ હસવની નકલ અમારી ઉપર મોકલી છે. તેની અંદર શ્રી નયપુરનિવાસી રા. રા. ગુલાબચંદજી દહ્યાની પણ હાજરી છે. આ હસવ વાંચતાં અમને બહુ દિલગીરી થઈ છે. એવા સુનીમ કે નોકરોના સંબંધમાં તે તીર્થના વહીવટ કરનારા ગૃહસ્થોએ તાત્કાલિક ધ્યાન આપવું જોઈએ. કોઈ પણ તીર્થ યાત્રાળુઓને તો અસંતોષ થવો નહીં જોઈએ, તેને માટે બને તેટલી કાળજી રાખવા દરેક કાર્યવાહકોએ નોકરોને ખાસ સમજાવવી આપવી જોઈએ. આ બાબતના સંબંધમાં ત્યાંના દ્રસ્ટી સાહેબોએ શુ. પગલાં લીધાં તે જાણવા પછી લખવા ચોગ્ય હશે તે લખું.

* * * * *

કાંકરોળી તીર્થ થયેલો અત્યાચાર.

આ સંબંધમાં અનેક ન્યુસોમાં ઘણું લખવામાં આવ્યું છે. સુબંધથી જૈન એસોસીએશન ઓફ ઈન્ડિયાએ તાર પણ કરેલ છે, તો આશા છે કે ઉદેપુર-નરેશ આ બાબતમાં અવશ્ય ધ્યાન આપી ચોગ્ય ઇન્સાફ કરશે. કોઈપણ માણસ પોતાના ધર્મ ઉપર ગમે તેટલો ચુસ્ત હોય પણ તેનાથી બીજાના ધર્મનું અપમાન થઈ શકતું નથી. આમાં તો અસહ્ય અત્યાચાર થયેલ છે તેથી તેનું નિવારણ કર્યા વિના છુટકાજ નથી. જૈનવર્ગને તે વિના શાંતિ થાય તેમ નથી.

* * * * *

હારતતર્પણના ઇતિહાસ ભાગ પહેલામાં લાલા લજપતરાયે જૈનધર્મ સંબંધી લખેલ લેખની ટુંકી સમાલોચના.

૧ જૈન ધર્મની શરૂઆત પાર્શ્વનાથથી નથી પણ અનાદિથી છે. તે વિષે જૈનશાસ્ત્રોમાં જોવું.

૨ જોહાને જૈન ધર્મ તદ્દન અલગ છે. તેમાં ઘણા વિચારો-મંતવ્યો એક બીજાથી તદ્દન જુદા છે.

૩ જૈન ધર્મ મનુષ્યને કાયર બનાવતો નથી-અહિંસક બનાવે છે. શૂરવીર ક્ષત્રીઓનો જ એ ધર્મ છે. બરી રીતે ક્ષત્રીઓને તે ધર્મ પાળી શકે છે.

૪ જૈનધર્મી અન્ય મનુષ્યની સાથે નિર્દયતા રાખી શકેજ નહીં. જે રાજો

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જાતની અજ્ઞાત સમજનો આખા સમુદાયક પર તેઓ આરોપ નહીં થઈ શકે. આપણે જાણી છીએ કે માર્ગી મંદિરના અસ્તીત્વની મંદકારી કરતા નથી, પણ મંદિરના અસ્તીત્વનો અસ્તીશય કરે છે. આ જગતનો અનાદિ છે અને સત્ય સિદ્ધિ મેળવવા માટે કામ કર્યા નથી અને તે કર્યાથી અને તેનું નથી. આ સંબંધમાં આપણે જાણી આ મંદિરનું જોવું.

જો કાચરનું પૂરું અવગાહન કર્યા શિવાય તેમજ તેના વિદ્વાનોને મંદિરનું અનુભવ મેળવ્યા શિવાય લાક્ષ્ય લગ્નપતરાય જેવા વિદ્વાન પોતાના વિચારો અનુભવી દે તે થોડા નથી. તેમજે જણાવેલા અભિપ્રાયમાં શું શું ભૂલ થયેલી છે તે અમે ઉપર જણાવેલ છે.

આ સંબંધમાં અંજાલામાં જૈનસમુદાયે દિલગીરીનો હસત કર્યો છે. અમે જાણુ તેને મળતા થઈએ છીએ. ઉપરની હકીકત જૈનવર્ગને તે બીનાદિ અજ્ઞાતા થવા તેમજ લેખકે શું ભૂલ કરી છે તે તેમના ધ્યાનમાં આવવા અમે અર્થેલી છે.

પુસ્તકોની પહેાંચ

શ્રી જૈનશાળોપયોગી શિક્ષણમાળા પૈટ્ટી બાળપોથી. બીજી આવૃત્તિ.

શ્રી મહેશાણા જૈન શ્રેયસ્કર મંડળનો આ પ્રયાસ સ્તુતિપાત્ર છે. બાળ-પોથીની પહેલી આવૃત્તિ થોડા વખતમાં ખરી નવાથી આ બીજી આવૃત્તિ નવરમાં છપાવીને બહાર પાડી છે. પ્રેમ આશ હોવાથી કામ હીક થયું છે. પહેલી આવૃત્તિ વખતે અમે અને બીજા સુજોએ કરેલી સૂચનાઓનો આ વખતે અમલ કર્યો છે. મૂળ સૂત્રો દશજ સંખ્યા છે, તેના યાદપો થોડા કર્યા છે ને અર્થ આપ્યા નથી. નીતિના ને સામાન્ય જ્ઞાનના પાડો હીક આપ્યા છે, કાવ્યવિભાગમાં બોમ સંસ્કૃત શ્લોકો આપ્યા છે તે પણ સરસ ને સહેજે મેલેડે થઈનાય તેના છે. આ આવૃત્તિ બાળકોને માટે વિશેષ ઉપયોગી થવા અંભાવ છે. કિંમત દોઢ આનો સંખી છે. દરેક જૈનશાળાઓમાં ચલાવવા લાયક છે.

અસત્કારી સ્તોત્રોનો સંગ્રહ તથા વંકરુગિયાનો આરાંશ.

આ છુટ્ટ સુનિસજ્જી કાંલિવિજયજીએ તૈયાર કરેલી અને શા હીજાનંદ મંદકાનંદએ છપાવેલી મળી છે. તેમાં સંગ્રહ બહુ આશ કરવામાં આવ્યો છે. તેમાં ૬ સ્તોત્રો સંસ્કૃતના અધ્યાયીઓને બાળ ઉપયોગી છે. ત્યારપછી મહાકવિચિત્રવદ્ધા કાવ્ય ભાષાનાર સાથે આપેલ છે અને અંતરીક્ષ પાર્થનાથકું મેલેલ છે કે પાં. ભાવવિજયજીએ પોતાનું અસ્થિ સુશીને અનાજનું છે, ને વિદ્યા-પૂર્ણાર સાથે આપેલ છે. તેના શ્લોક ૧૪૪ છે. ત્યારપછી વંકરુગિયા સૂત્રને

સારંગ આપ્યો છે. હાલના શાંતિ સમાધાનીના સમયમાં આની બહુ જરૂર પડેલી. સંઘ કરવામાં ને કાન્યાના ભાષાંતરમાં મુનિરાજશ્રી શાંતિવિજયજીએ નરો પ્રયાસ કર્યો છે. પ્રેસ હીક ન હોવાથી શુદ્ધિપત્ર બહુ લાંબુ કરવું પડ્યું છે. કિંમત રાજેલી નથી. એકદર રીતે બુક ઉપયોગી ને વાંચવા લાયક છે. પંચમતિકરાણસ્ય હિંદી અનુવાદ અને ટીપ્પણી વિગેરે સાંકડત.

૫. સુખલાલજી દૃત.

આ બુક શ્રી આત્માનંદ જૈન પુસ્તક પ્રચારક મંડળ આગ્રા તરફથી બહાર પડેલી છે. પંડિતજીએ પ્રયાસ બહુ સારો કર્યો છે. દરેક સાગધી સૂત્રોની નીચે સંસ્કૃતમાં છાયા કરેલી છે. ટીપ્પણીમાં પણ ઘણી નવી હકીકતો સમાવેલી છે. અછળ પરિશિષ્ટમાં ખસ્તરગચ્છવાળા જે વિશેષ સ્તવાદિ કહે છે તે આપેલ છે. તેમાં ન્યતિહુઆણુ સ્તોત્ર મૂળ, છાયા, અન્યથા અને ભાવાર્થ સાથે સ્વપવામાં આવેલ છે. બુક ઘણીજ ઉપયોગી છે. કિંમત બે રૂપીઆ રાજે તે પણ વધારે ન ગણાય. છતાં કિંમત રાજેલીજ નથી. તમામ બુકો ભેટજ આપેલી છે. હાલ મળતી નથી, બીજી આવૃત્તિ છપાવાની છે. તેનો હાલ અવશ્ય લેવા અમારી ખાસ બહામણ છે.

શૃંગાર વૈરાગ્ય તરંગિણી.

શુજાતી અનુવાદ તથા વિવેચન સાથે શ્રી જૈન સ્વયંસેવક મંડળ-ઈન્દોર તરફથી હાલમાં બહાર પડેલ મળી છે. પ્રયાસ સારો કર્યો છે. ધ્યાન આપીને વાંચવા લાયક છે. કિંમત ૪ આના રાજેલી છે.

રિપોર્ટની પહોંચ.

શ્રી આગમોદયસમિતિના રિપોર્ટ ને હીસાબ સં. ૧૯૭૩ના

જેઠશુદ્ધિ ૧ થી સં. ૧૯૭૭ના આસોવદિ ૦)) સુધીનો.

આ રિપોર્ટ ને હીસાબ સં. ૧૯૭૮ ના ક્રાંતિક વદિ ૪ થે શ્રી સતલામ ખાતે રજેલી જનરલ સીટીંગમાં પસાર કરવામાં આવેલો તે હાલમાં છપાઈને બહાર પડેલો અમને મળ્યો છે. જરૂર પૂરતી દરેક બાબત રીપોર્ટમાં સમાવેલી છે. હીસાબ પણ એડીટ કરાવેલો છે. હાલ તે ખાતાનું કામકાજ ઝવેરી જીવણચંદ સાકરચંદને સોંપવામાં આવેલ છે. તેઓ ને શેઠ હીરાલાલ બકોરદાસને મેનેજીંગ સેક્રટરી નીમેલા છે. સૂંગાની પ્રતો વેચવા છપાવવા વિગેરેનું કામકાજ શેઠ દેવચંદ લાલભાઈ પુરતકોદાર દ્વંત્રી સાથેજ રાખવામાં આવ્યું છે. મંગાવવા ઇચ્છનારે નં. ૪૨૬ અસાકુવા. સુગંધ. ડેકાનું કરીને પત્ર લખવો. છપાવવાનું અને મેટર લેવાર કરવાનું કામ આચાર્યશ્રી સાગરાનંદસૂરિજીના હાથમાં રાખવામાં આવ્યું.

છે. કાંઈક કામ ધીમું ધીમું ચાલે છે, તેમાં તેજ આવવાની જરૂર છે. આગમ વાંચના તો બંધ કરેલી છે, પરંતુ અમે તો હજુ પણ તેની જરૂર જોઈએ છીએ. છેદસ્ત્રોત્રોને અંગે પણ કાંઈક વિચાર કરવાની જરૂર છે. અમે તો માત્ર સૂચના ને ચિનંતિ કરીને વીરમીએ છીએ.

શ્રી સૌરાષ્ટ્ર વીશાશ્રીમાળી શેઠ દેવકરણ મુળજી જૈન બોર્ડીંગ હાઉસ. બુનાગઢનો દશ વર્ષનો હીસાબ તથા રિપોર્ટ.

આ હીસાબ ને રિપોર્ટ બહુ વિસ્તારથી ઘણી હકીકતો સમાવીને છાપાવેલો છે. પુસ્તકે પ સાધજના બાવન પેજ પૈકી પ્રારંભનાં નવ પેજમાં રિપોર્ટ અને બાકી તમામ ભાગમાં હીસાબ આપેલો છે. આ બોર્ડીંગની રીતસરની સ્થાપના ૭ વર્ષથી થયેલી છે. તેના સહાયક તરીકે મુખ્ય તો ઢાનવીર તરીકે જોળખાતા શેઠ દેવકરણભાઈ મુળજી છે. તેમણે એક લાખ રૂપીઆની રકમ અર્પણ કરી છે. બોર્ડીંગનું ભંડોળ અત્યારે દોઢ લાખ રૂપીઆ લગભગનું છે. આજ સુધીનાં એ બોર્ડીંગનો લાભ ૧૨૦ વિદ્યાર્થીઓએ લીધો છે. રિપોર્ટ ને હીસાબ વાંચતાં બોર્ડીંગની વ્યવસ્થા સારી જણાય છે. આવા ખાતાં ખીબા શ્રીમાનોને અતુકરણ કરવા યોગ્ય છે. અમે એ ખાતાની ફતેહ ઈચ્છીએ છીએ.

શ્રી જૈનબાળ મિત્રમંડળ મુખ્યધનો સાતમો રિપોર્ટ.

આ મંડળ સને ૧૯૧૬ માં સ્થાપાયેલ છે. તેનો સને ૧૯૨૨ નો રિપોર્ટ અભિપ્રાયાર્થે મળ્યો છે. તે વાંચવા લાયક છે. મેમ્બરની સંખ્યા મોટી છે. કાર્ય પણ ઠીક કરે છે. ગરીબ વિદ્યાર્થીઓને મદદ આપે છે અને લેખનશક્તિનો તેમજ વેકવૃત્તવકળાનો વિકાસ કરવા બનતો પ્રયાસ કરે છે. શ્રીમંત વર્ગે સહાય આપવા લાયક છે.

મામા શિવાચં નીચે જણાવેલા રિપોર્ટો મળ્યા છે તેની પહોંચ માત્ર આપવામાં આવે છે. અવસરે તે સંગ્રહી વિશેષ રીતે આપવામાં આવશે.

૧ શ્રી લીંબડી જૈન શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક વિદ્યાર્થી લવનનો ચોથો તથા પાંચમા વર્ષનો રિપોર્ટ.

૨ શેઠ સારાભાઈ સ્કોલરશીપ ફંડનો સને ૧૯૨૨ નો રિપોર્ટ.

૩ જૈન શ્વેતાંબર મદદ ફંડનો સને ૧૯૨૨ નો રિપોર્ટ.

૪ શ્રી અમદાવાદ જૈન શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક બોર્ડીંગનો સને ૧૯૨૨ નો રિપોર્ટ.

૫ શ્રી મોહનલાલજી જૈન સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરી ને પાઠશાળાનો રિપોર્ટ.

- ૬ શ્રી વીરતત્ત્વ પ્રકાશક મંડળનો ત્રીજા વર્ષનો રિપોર્ટ.
 - ૭ શ્રી મહુવા જૈન યુવક મંડળનો સં. ૧૯૭૬ થી ૭૮ નો રિપોર્ટ.
 - ૮ શ્રી મુબઈ જૈન માંગરોળ સભાનો સં. ૧૯૭૮ નો રિપોર્ટ.
 - ૯ શ્રી અમરેલી ગૌરશક પાંજરાપોળનો સં. ૧૯૭૮ નો રિપોર્ટ.
 - ૧૦ શ્રી આત્માનંદ જૈન ટ્રેક્ટ સોસાયટી અંબાલાનો રિપોર્ટ.
 - ૧૧ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જૈન સભા-પાટણનો સં. ૧૯૭૬-૭૭નો રિપોર્ટ.
- આ શિવાય પણ કેટલાક રીપોર્ટ મળેલા છે તે બાબત હવે પછી પ્રસંગોપાત લખશું.

સુબોધ વ્યાખ્યાન.

મનુષ્યની જીંદગી ટુંકી છે. કોઈને માલુમ નથી કે તે ક્યારે નાશ પામશે. અનણપણમાં માણસ અંધારામાં અડબડીયાં ખાય છે, માયામાં મોહી પડે છે, લોભને આધીન થઈ નહિ કરવાનાં કામો કરે છે, જીવાનીને અધિકારના મદમાં તે આંધળો થઈ જાય છે. પોતાની ભૂલ પોતાને માલુમ પડતી નથી. જ્ઞાની છતાં તેના જ્ઞાન ઉપર માયાનું પડ બંધાઈ જવાથી લોભ તેને જે રસ્તે દોરે છે તે રસ્તે જાય છે. ખરા ખોટાની પરીક્ષા પડતી નથી. પણ અંતકાળે તેની આખો ઉઘડે છે, માયાનું મજબુત પડ ઉઘડી જાય છે, તેનાં કરેલાં પુરાં કાર્યની તેને સમજણ પડે છે. જીવાનીની મજબુત છાતી નરમ પડે છે. સાંધા નખળા થાય છે ત્યારે તે જાણે છે કે લોભને વશ થઈ તથા રાજસત્તામાં આંધળા થઈ તેણે જે જે કામો કર્યાં છે તે પાપથી ભરેલાં છે. જીવાનીના તોરમાં તે જાણુ-તો હોતો કે હું જે જે કમાઉં છું તે માફ છે, પણ અંતકાળે તેને જ્ઞાન થાય છે કે તે સઘળું તેનું નથી. તેમાંનું કાંઈ પણ તેની સાથે આવવાનું નથી. આ દુનિયામાં ખાલી હાથે આવ્યા છીએ અને ખાલી હાથે જવાનું છે. નાસ્તિક માણસને પણ પરમાત્માનું જ્ઞાન થાય છે. જીવાનીમાં જેને લગાર પણ પરમાત્માનો ડર હોતો નથી તેને પણ મરણ સમયે તેનો ડર થાય છે. તેના કરેલાં પુરાં કામોનો પરતાવો થાય છે. જે જ્ઞાન તેને અંતકાળે આવે છે તે જ્ઞાન જે અગાઉથી આવ્યું હોય તો ખચીત તે પુરાં કામ કરે નહિ.

દિલ્હીનો પાદશાહ ઔરંગઝેબ જે જીવાનીમાં રાજલોભનેજ વશ થયો હતો, જેણે ઈશ્વરનો ડર મરવા સુધી જાણ્યો નહોતો. પોતાના બાપનો, ભાઈ ભત્રીજાનો ને છેવટે પોતાનાજ દીકરાઓનો જે રાજલોભને લીધે કાળરૂપ થયો હતો. દિલ્હી વસતી જે પોતાનીજ વસતી હતી તેમાં દિલ્હી મુસલમાનમાં તફાવત રાખી

હિંદુઓ ઉપર ભુલમ ગુનરી જેણે પાપનોજ માત્ર સંગ્રહ કર્યો હતો, તેની પણ આંખો મરતી વખતે ઉઘડી હતી. તેનાં પુરાં કામોનો તેને પસ્તાવો થયો હતો. જે રાજલોભને વશ થઈને ભુડી રીતે ચાલ્યો તે મરતી વખતે સમજાયું હતું. અંતકાળે તેણે બાણ્યું કે તેણે કરેલાં સંગ્રહમાંનું કાંઈ પણ સાથે આવવાનું નથી. ખાલી હાથે આ દુનિયામાં આવ્યો હતો અને ખાલી હાથે જવાનો છે. મરતાં સુધી જે એણે માફ માફ કર્યું હતું તેમાંનું કાંઈ પણ એનું નથી એ જ્ઞાન તેને મરણસમયે થયું, એટલુંજ નહિ પણ રાજલોભ માટે હિંદુઓના દેવળો તોડ્યાં, તેમને વટલાવ્યા, તીર્થોની જગ્યા ઉપર તેમજ મનુષ્ય ઉપર નહિ છાન્તા વેરા નાખ્યા, પોતાની વસ્તીમાં ભિન્નભાવ રાખ્યો, પોતે બાણ્યતા છતાં ખોટો ઇન્સાફ કર્યો, ખીનગુનહેગારને પોતાની સત્તા જમાવવા કારાગ્રહમાં પૂર્યાં, લોકોની વ્યાજખીદાદ સાંભળી નહિ, હિંદુઓના ધર્મની જગ્યા ઉપર ગેરકાયદેસર પોતાનો પગ પેસારો કર્યો. આવાં પુરાં કામો પોતાના દીકરા ન કરે માટે પોતાના અંત-કાળનો ખરો હેવાલ પોતાના દીકરાને તેણે લખી જણાવ્યો છે તે આ પ્રમાણે—

૧ આજીમશાહ ઉપર લખેલો કાગળ.

તમારી કુશળતા ચાહું છું. તમને મંજવાને ઇચ્છુ છું. ઘડપણ આવ્યું છે. આખા શરીરમાં નખખાઈ ભરાઈ ગઈ છે અને સઘળા રનાયુઓ નખખા પડી ગયા છે. આ દુનિયામાં અબાણ્યા મુસાફર તરીકે આવ્યો છું ને અબાણ્યા મુસાફર તરીકે જાઉં છું. હું બાણ્યો નથી કે હું કોણ છું અને માફ શું થવાનું છે? મેં અધિકાર લોગવ્યો પણ તેણે મને પાછળથી દીલગીરી ઉત્પન્ન કરી છે. મેં રાજ્યનું લલું ઇચ્છ્યું નથી ને સંભાળ રાખી નથી. મારો અમૂલ્ય વખત નકામો ગયો છે. મેં મારા આત્માને પીછાણ્યો નથી. મને દોરનાર મારો આત્મા હતો, પણ અજ્ઞાનના ને લોભના મારી આંખે પડળ આવ્યાથી મેં આત્માના જ્ઞાની ચળકાટને દીઠો નહિ. આ દુનિયામાં માણસની જીંદગી કાંઈ અમર નથી. મારાં કરેલાં નહારાં કામને લીધે લવિષ્યમાં માફ સાફ થવાની હવે કાંઈ પણ આશા નથી. શરીરમાં તાવ છે. ચામડી ને હાડકાં વિના હવે કાંઈ રહ્યું નથી. મારો પુત્ર કામળખશ જો કે વિજયપુર તરફ ગયો છે પણ મારી નજીક હોય એમ લાગે છે, અને તું તેથી પણ વધારે નજીક જણાય છે. મારો વહાલો પુત્ર શાહ-આલમ ઘણું દૂર છે. અને મારો પૌત્ર અજીમઉશાન ઇશ્વરચાથી ઉત્તર હિંદુસ્થાનમાં આવ્યો છે. છાવણીનાં અને તેમાંનાં ખીન માણસો દુઃખી હાલતમાં પાશની માફક અસ્થિર અને ભયંકર સ્થિતિમાં છે. પોતાના ધણીથી ભુદા પડ્યા પછી તેઓને માલમ નથી કે તેમને ધણી છે કે નહિ? આ દુનિયામાં હું કાંઈ પણ લઈને આવ્યો નથી અને માણસની નખખાઈ વગર કાંઈ પણ લઈ જતો

નથી. મને ભય છે કે મારો ઉદ્ધાર કેમ થશે અને કોણ બાણે શી શિક્ષા થશે? જો કે મને તે પરમ દયાળુ પરમેશ્વરની મહેરબાની અને દયાઉપર સંપૂર્ણ વિશ્વાસ છે. તો પણ મારાં કર્મો તરફ જોતાં મને ઘણા ડર લાગે છે, પણ મારા મરી ગયા પછી એમાંનું કાંઈ રહેવાનું નથી. હશે, હવે જે થવાનું હોય તે ભલે થાય, મેં તો માફ વહાણ ભરદરીએ ઝોકાવ્યું છે. મારી છાવણીની પરમેશ્વર સંભાળ લેશે, પણ તેમ કરવામાં મારાં પુત્રોની મહેનત આવશ્યક છે. મારા પૌત્ર બેદર-ગજતની જાણ પૂછજો. એને જો કે હું જોઈ શકતો નથી તો પણ મને મળવાનું મન થાય છે. તમારી જોડેનું બહુ દુઃખી જણાય છે, પણ અંતઃકરણનો સાક્ષી માત્ર ખુદા છે. સ્ત્રીઓના મૂર્ખાઈ ભરેલા વિચારો માત્ર નિરાશા ઉત્પન્ન કરે છે. સલામ, સલામ, છેલ્લી સલામ.'

૨ કાર્મજખશ ઉપર લખેલો કાગળ.

“ મારા હૈયાના હાર દીકરા! જો કે મારી પૂર્વ ચડતીમાં ઇશ્વરચાથી મેં તમોને સલાહ આપી છે, અને દુઃખી વખતે સાથે રાખ્યા છે, પણ દેવયોગે તમે તે ઉપર લક્ષ્ય દીધું નથી. હવે મેં મારી આ દુનિયાની સંસારી પૂરી કરી છે ને જાઉં છું. મને મારા નીચપણનો પરતાવો થાય છે. મને તેથી શો ફાયદો થશે? મારાં પાપનાં અને પુરાં કાર્યોનાં ફળ હું સાથે લઈ જાઉં છું. અરે હું એકલો આવ્યો અને એકલો જાઉં છું. શરીરરૂપી વણઝારનાં વણઝારોએ મને તંજ દીધો છે. જે તાવે બાર દિવસ સુધી દુઃખ દીધું તે તાવ મરી ગયો છે. મારી આસપાસ હું જાઉં છું તો કાંઈ નહિ પણ ખુદા દેખું છું છાવણીનાં માણસો માટે મને ભય રહે છે. પણ અરેરે! હું કોણ છું તે મને માલમ પડતું નથી. મારો વાંસો ફાટે છે. મારા પગમાંથી ચાલવાનું જોર જતું રહ્યું છે, મારામાં દમ રહ્યો નથી અને મને જીવવાની આશા લગારે નથી. મેં ઘણા પાપં કર્યાં છે. મને સમજતું નથી કે કેટલી સજા થશે. જો કે જગત્કર્તા છાવણીના માણસોનું રક્ષણ કરશે, તો પણ તમારે સંભાળ લેવી આવશ્યક છે. જ્યાં સુધી હું હયાત હતો ત્યાં સુધી તમે કાંઈ સંભાળ લીધી નથી, પણ હવે હું જાઉં છું માટે સંભાળ નહિ લ્યો તો તેનાં ફળ માઠાં થશે. લોકોની સંભાળ લેવાની ઈશ્વરી આજ્ઞાના અમલ કરવાનું હવે હું તમને સોંપું છું. અજમલાં મારી નજીક છે. કોઈ પણ મુસલમાનનું માત થાય નહિ એવી સંભાળ રાખજો, નહિ તો તેમનાં દુઃખ મારે માથે આવી પડશે. હવે હું જાઉં છું. તને, તારી માને અને છોકરાંને ખુદાને આશરે સોંપું છું. મરણ હવે જલદી જલદી આવે છે. બહાદુરશાહ હજી જ્યાં હતો ત્યાં જ છે, અને એનો દીકરો ઉત્તર હિંદુસ્થાનની નજીક આવ્યો છે. બેદર-ગજત જુજરાતમાં છે. હીઝોતચલનીસા જેણે હજી સુધી દુઃખનું નામ નાણું

નથી તે દીલગીરીમાં ગીરફતાર છે. તમારી બહેનનું દીલ પણ મારું ઉનાસ જણાય છે. તમારી મા ઉદેપુરી જે મારાં દુઃખમાં લાગીએણું હતી તે મારી પાછળ સતી થવા ઈચ્છે છે. સઘળું વખત પ્રમાણે થયાં જશે.

ધરના ચાકરો અને દરબારીઓ ગમે તેવા કપડી છે તો પણ તેમની સંભાળ લેજો. ગન્ત ઉપરાંત પગલાં ભરશો નહિ. પગાર નહિ આપેલા લશ્કરની ફરિયાદ જેવી ને તેવીજ છે. દારાશા ઇન્સાફી ને શાણો હતો, તેણે લોકોને મોટા મોટા વર્ષાસન આપ્યા હતા, તો પણ તેમને પગાર બરાબર નહિ મળ્યાથી તેઓ હુમેશાં નારાજ રહેતા હતા. હું બંઉશ્તુ; મેં જે કાર્મ સાઈ નકાઈ કર્યું છે તે મારા દીકરા ! તમારે માટે છે. મારા ઉપર ખોટું લગાડતા નહિ અથવા તમને ખોટું લાગે એવું કાંઈ કીધું હોય તો તે સંભારશો નહિ. હવે તેનો કોઈ જવાબ દેનાર નથી. કોઈએ પોતાનો આત્મા જતો જોયો નથી પણ મને મારો આત્મા જતો જણાય છે.”

પ્રિય વાંચનાર ! ઉપરના કાગળો વાંચવાથી આપના મનમાં ખ્યાલ આવશે કે જીવાનીમાં કરેલાં કર્મો અંતસમયે યાદ આવે છે. કારણ કે કુકર્મ કરનારને આ લોકમાં ને પરલોકમાં કથાનો ભય નથી, પણ કુકર્મ કરનાર માણસ અંત-સમે આકુળ વ્યાકુળ થાય છે, તેવીજ રીતે ઐરંગજેબને થયું. મુગલ શહેનશાહતની અકબર જેવા મહાન્યાયી પાદશાહે સર્વ રૈયતને સરખી ગણીને વ્યાજખી ઇન્સાફ આપી દરેક કામમાં પરમાત્માનો ડર રાખી આગરૂ જમાવી હતી, તે શહેનશાહત ઐરંગજેબ જેવા લોભી અને દ્રેષી પાદશાહે રાજલોભ માટે કરેલાં કુકર્મથી જર્જરિત થઇ ગઈ. જીવાનીમાં તે સમજ્યો નહિ કે માંધાતા અને મહમ્મદ-પેગંબર જેવા મહાન્ પુરૂષો પણ ખાદી હાથે ચાલ્યા ગયા તેમ એક દિવસ મારે પણ જવાનું છે. પરમાત્મા પાસે હિંદુ, મુસલમાન, ખ્રિસ્તિ, યાહુદી, જૈન, વૈષ્ણવ તમામ સરખાં છે. તેની પાસે રંક અને રાગને વ્યાજખી ઇન્સાફ મળે છે; કોઈનો પક્ષપાત થતો નથી. આખી પૃથ્વીને તાળે કરનાર, વસ્તી ઉપર જી-લમ કરી લાખો પૈસા પેદા કરી ભંડાર ભરનાર, ગેરકન્સાફ આપનાર, પોતાનો ધર્મ શ્રેષ્ઠ માની અન્ય ધર્મ ઉપર વૈરભાવ રાખનાર, વ્યાજખી દાદ માગવા જતાં ગુંહેગાર કરાવી આપજીદીથી જેલમાં મોકલનાર, સત્તાના બળમાં ગમે તેવી રીતે વર્તે છે, તેઓ પણ આ ફાની દુનિયામાં નગ્ન આવ્યા અને નગ્ન જવાના છે. એક રાત્રી પાછં પણ સાથે લઈ જવાના નથી, માટે હે છવ ! તું વિચાર ! રાજસત્તા, અધિકાર, વૈભવ, ખબતો સર્વ ધુસારાના બાચકા જેવા છે; માટે સદાચરણથી આખા જગતમાં તારું નામ અમર કરી જા. એજ તારા જન્મનું સાર્થક છે. તથાસ્તુ.

અમીચંદ કરસતજી શેઠ—જુનાગઢ.

— 〇 — 〇 — 〇 — 〇 — 〇 —

શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ગ્રંથ. મૂળ. ભાગ ૪ થો. સ્થાન ૧૯૫૧૨૪.

કિંમત ત્રણ રૂપીઆ.

આ ભાગ હાલમાં બહાર પડ્યો છે. એમાં એ ગ્રંથ પૂર્ણ થયો છે, એની અંદર સહાય ખીલકુલ મળેલી નથી. છતાં અનેક સંસ્થાઓને તેમજ મુનિ મહારાજને અને સાન્વીજીને ભેટ અપાયેલ છે. જે મંગાવે તે સર્વને ભેટ આપવાનું બની શકતું નથી, તેથી કેટલાક મુનિરાજને ખોટું લાગવા જેવું થાય છે, પણ અમે નિરૂપાય છીએ. લાઈફ સેમ્પરનો કિંમતમાં એક રૂપીયો એછા લેવામાં આવે છે. પોસ્ટેજ આઠ આના લાગે છે. બહુજ ઉપયોગી છે.

શ્રી ત્રિપ્રિશલાકા પુરૂષ ચરિત્ર ભાષાંતરના દરેક પર્વ મળી શકે છે.

દરેક જૈન બંધુએ રાખવા લાયક છે.

વિભાગ ૧ લો. પર્વ ૧-૨ શ્રી ઋષભદેવ-અનિતનાથ ચરિત્ર.	૩-૪-૦
વિભાગ ૨ લો. પર્વ ૩ થી ૬ શ્રી સંલવનાથજીની મુનિસુત્રતસ્વામી સુધીના ચરિત્રો.	૨-૪-૦
વિભાગ ૩ લો. પર્વ ૭-૮-૯ જૈન રામાયણ અને ૨૧-૨૨-૨૩ માં પ્રભુના ચરિત્રો.	૪-૦-૦

વિભાગ ૪ થો. પર્વ ૧૦ મુ. શ્રી મહાવીરસ્વામી ચરિત્ર.	૨-૮-૦
---	-------

આરે વિભાગ સાથે મંગાવનાર પાસેથી રૂા. ૧૧ લેવામાં આવશે. પરિશિષ્ટ પર્વ ભાષાંતર પણ આના સંબંધવાળું છે. તેમાં શ્રી જગજીવસ્વામીનું ને બીજા આચાર્યોના ચરિત્રો છે. ૧-૮-૦

શ્રી પ્રિયકર નૃપ ચરિત્ર ભાષાંતર.

આ શ્રી ઉવસગ્ગહર સ્તોત્રના પ્રભાવ ઉપર આપેલું ચરિત્ર છે. તેની અત્યંત આવૃત્તિ છે. બહુ રસીક છે. વાંચવા માંડ્યા પછી પૂરું કર્યા શિવાય મૂકાય તેમ નથી. પ્રાંત ભાષામાં વધારે ગાથાના ઉવસગ્ગહર આપેલા છે. કિંમત ૪ આના રાખેલ છે.

શ્રી આઠ દૃષ્ટિની સગ્રાય વિગેરે સંગ્રહ.

આ બુકમાં આઠ દૃષ્ટિની સગ્રાય બાળાવબોધ સહિત આપવા ઉપરાંત છુટા વાક્યો ૧૪૫, ગિરનારજીની તીર્થમાળ, આત્મશિક્ષા લાવના, અધ્યાત્મ ભાવની અને દયાહૃદીશી આપવામાં આવેલ છે. આત્મહિતના જ્ઞાસુઓને માટે દરેક વસ્તુ ખાસ ઉપયોગી છે. કિંમત ૪ આના. પોસ્ટેજ દોઢ આનો. આ બુકની નકલ ૫૦૦ અમારી સલાના પ્રમુખ તરફથી તેમના સદગત પત્નીના પ્રેરણાથી ભેટ આપવાની છે; તેથી સાધુ સાધવી અને સંસ્થાઓ વિગેરેને ભેટ આપવામાં આવશે. સંસ્થાઓ વિગેરેએ પોસ્ટેજનો દોઢ આનો મોકલવો.

❀:—:❀:—:❀

અમારું પુસ્તકપ્રસિદ્ધિ પાતું.

૧ છપાય છે.

૧ શ્રી અધ્યાત્મ કલ્પદ્રુમ. આવૃત્તિ ત્રીજી.

૨ શ્રી ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથા ભાષાંતર-વિભાગ ૨ જો.

૩ શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ભાષાંતર. વિભાગ ૧ જો. આવૃત્તિ ત્રીજી.

૪ શ્રી ત્રિપદિ શલાકા પુરૂષ ચરિત્ર ભાષાંતર. પર્વ ૭-૮-૯ (આવૃત્તિ ત્રીજી)

૫ શ્રી વર્ધમાન દેશના. પ્રાકૃત. સંસ્કૃત છાયા સાથે.

૬ શ્રી હિતશિક્ષાના રાસતુ સ્તુત્ય (જૈનધર્મપ્રકાશમાંથી)

૭ શ્રી સંબોધ સત્તરી પ્રકરણ. ભાષાંતર સહિત.

૧ તૈયાર થાય છે.

૮ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય ચરિત્ર.

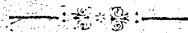
૯ શ્રી પ્રકરણ પુષ્પમાળા. વિભાગ ૨ જો. (નાના નાના પ્રકરણો-સાર્થ.)

૧૦ શ્રી ભોજ પ્રબંધ ભાષાંતર

૧૧ ચારે દિશાના તીર્થોની તીર્થમાળા (સાર્થ)

નવતત્ત્વ વૃક્ષ.

શા. ખેતશી જીવરાજ મુખર્ધવાળાએ આ વૃક્ષ તૈયાર કરી છપાવીને અહાર પાડેલ છે. તેની અંદર વૃક્ષાકારે નવે તત્ત્વના ભેદો પાંદડાંઓમાં લખેલા છે. આ ભેદો નવતત્ત્વ પ્રકરણ પ્રમાણે બધા તત્ત્વના નથી. તેમાં અનુક્રમે ૧૪-૧૪-૬-૧૮-૨૦-૨૦-૧૨-૪-૪ આ પ્રમાણે ભેદો આપેલા છે. એમાં મધુખિંદુર ને છ લેશ્યાનું ચિત્ર પણ આપેલ છે. વૃક્ષ રાખવા લાયક છે. કિંમત રંગીતના બે આના છે. અમારી સભામાંથી પણ મળી શકશે. પોસ્ટેજ ૦-૦-૬ વધારે.



શ્રી નમસ્કાર માહાત્મ્ય તથા કૂર્માપુત્ર ચરિત્ર

ભાષાંતર. (આવૃત્તિ બીજી.)

આ બંને કથા કે જે સંસ્કૃત ને પ્રાકૃત ભાષામાં છે, તેના ભાષાંતર કરાવીને શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ પુ. ૩૫-૩૬ ની ભેટ તરીકે આપવામાં આવેલ તે થઈ રહેવાથી કેટલાક સુધારા સાથે આ બીજી આવૃત્તિ બહાર પાડી છે. બંને વસ્તુ બહુજ ઉપયોગી છે. વાંચવા લાયક છે. વાંચતાં કર્મોની નિર્જન થાય તેમ છે. કિંમત બે આના રાખેલ છે.

આ આવૃત્તિની ૫૦૦ નકલ આ સભાના પ્રમુખ શા. કુંવરજી આણુંદણએ તેમની સહયોગ ધર્મપત્ની બાઈ રૂપાળીના શ્રેયાર્થે રાખેલી છે તે સાધુ સાધ્વીઓને તેમજ જૈન સંસ્થાઓ વિગેરેને ભેટ આપવાની છે. તેના ઘસ્ટે છે પણ સહા તરફ લખવો. પોસ્ટેજ એક આનો મોકલવો. —૩૬૩૬૬—